

NAŠE DELO

GLASILO DELOVNIH KOLEKTIVOV

ZDRUŽENIH PAPIRNIC LJUBLJANA

PAPIRNICI KOLIČEVO

TOVARNE CELULOZE MEDVODE

Konferenca članov ZK papirnice Količevo

KOLIČEVO, SEPTEMBRA 1970 — Še ta mesec bo konferenca članov osnovne organizacije ZK Papirnice Količevo. Sekretariat je pripravil »Program dela komunistov Papirnice Količevo«, ki naj bi bil sprejet na konferenci. Ker vsebuje program dela tudi sklepe, ki se tičejo praznovseh zaposlenih v Papirnici, prav tako pa tudi organov samoupravljanja, posredujemo nekatero izvlečke iz programa:

■ Komunisti v organih upravljanja in strokovnih službah so dolžni in odgovorni, da se sprejema in izvaja taka poslovna politika, ki bo omogočila doseganje optimalnih poslovnih uspehov. Pri tem je treba zlasti posvetiti pozornost naslednjim vprašanjem: razvoju podjetja, organizaciji dela, nagrajevanju, likvidnosti, redu in disciplini, sistemizaciji delovnih mest, kadrovanju, modernizaciji proizvodnje, varnosti dela, medsebojnemu odnosom, informiranosti kolektiva, uveljavljanju samoupravnega sistema, družbenemu standardu in drugim problemom.

■ Komunisti se bomo zavzemali, da se v podjetju izdela srednjeročni in dolgoročni plan razvoja podjetja. Z njim je treba določiti smer in tempo razvoja, kakor tudi način in vire financiranja. Vzporedno s planom razvoja podjetja je nujno izdelati tudi plan rekonstrukcije in modernizacije obstoječih proizvodnih naprav. Komunisti bomo podprli in se borili za sprejem samo takih planov, ki bodo realno odražali naše možnosti, finančna sredstva in vire sredstev ter v naprej predvidene pozitivne rezultate in efikasnost. Zavzemali se bomo, da se sredstva podjetja trošijo načrtno in racionalno, po možnosti tako, da vložena sredstva dajo čimprej rezultate.

Razvoj našega podjetja je tesno povezan z razvojem celotne papirne industrije Slovenije. Zato bomo podprli vsako iniciativo, za kakršnokoli sodelovanje in združevanje sredstev, ki bi pripomogla k hitrejši realizaciji našega razvojnega programa. Če nam sodelovanje v okviru papirne industrije Slovenije ne bi zagotovilo zadosti hiter in učinkovit razvoj, bomo komunisti podprli prizadevanja, da se dobijo tudi drugi viri financiranja, med njimi tudi tuji kapital.

■ Poznano je, da se da s smotno organizacijo brez posebnih investicij doseči višja produktivnost in efikasnost dela. Zato bomo komunisti podprli vsa prizadevanja, da se v podjetju vpelje sodobna organizacija dela. Ta se lahko doseže le s timskim delom in s točno odrejenimi pravicami in odgovornostmi za delo vsakega posameznika. S tako organizacijo je nezdružljiva oblast posameznika nad ljudmi, zahteva pa se odgovorno in disciplinirano ter pravočasno in kvalitetno opravljanje vsakega dela, za katerega je posameznik zadolžen v okviru delitve dela ki je predvidena z organizacijo. Upreti se moramo vsem poskusom odpora uvažanja sodobne organizacije dela, ker bi s tem molče pristali na to, da se odpovemo pozitivnim rezultatom, ki jih pričakujemo od uveljavljanja sodobne organizacije dela.

■ Komunisti smo dolžni in obvezni, da se zavzamemo za tak pravilnik o delitvi osebnih dohodkov, ki bo omogočal, da se delo vrednoti čimbolj objektivno po delovnih mestih. Da bi dobili osnovo za izdelavo takšnega pravilnika, je nujno, da v podjetju

opravimo analitično oceno delovnih mest. Za izvedbo analitične ocene delovnih mest pa mora biti izbrana ustrezna komisija, ki bo strokovno in kvalitetno opravila to nalogo.

■ Komunisti menimo, da je tehnični in tehnološki razvoj podjetja nemogoč brez istovrstnega razvoja in izobraževanja ustreznih kadrov. Pridobivanje strokovnih kadrov v sedanji situaciji je zelo oteženo, ker določenih vrst strokovnjakov primanjkuje. Zato menimo, da je nujno, da se podjetje orientira na vzgojo in izobraževanje lastnih kadrov. V ta namen je treba podpreti vse težnje po pridobivanju višje stopnje izobrazbe, kakor tudi vsa prizadevanja za izpopolnitev znanja, ki lahko koristi sedanjemu in bodočemu razvoju podjetja.

■ Pred nami je zelo važna in odgovorna naloga — sistemizacija delovnih mest. Čeprav je sistemizacija strokovno opravilo in več ali manj že zanj izdelana metodologija ter določeni organi za njeno izvedbo, je nujno, da tudi komunisti opredelimo svoje stališče do tako važnega problema. Predvsem je treba zagotoviti, da se s sistemizacijo ugotovijo realne potrebe podjetja po strokovnih kadrih, da se realno ugotovi obseg dela na posameznem delovnem mestu in potrebna strokovnost za opravljanje tega dela.

■ Pri izvedbi sistemizacije se bo pojavil problem, kaj z določenim številom ljudi, ki ne bodo imeli svojemu delovnemu mestu ustrezno izobrazbo. Čeprav zakon dopušča premeščanje na ustrezna delovna mesta brez pravice pritožbe, komunisti menimo, da je pri tem treba biti zelo obziren in takten. V prvi vrsti je treba težiti za tem, da si taki delavci pridobijo pomanjkajočo izobrazbo. Premeščanje naj bo zadnji ukrep in to pri mlajših kadrih, ki bodo odklonili nadaljnje izobraževanje.

■ Sistemizacija delovnih mest naj bo namenjena predvsem izvajanju in vodenju bodoče kadrovske politike, ki naj zagotovi, da se na delovna mesta, ki zahtevajo določeno stopnjo in smer izobrazbe, zaposlujejo ustrezni kadri.

■ Komunisti v podjetju, predvsem komunisti, ki se ukvarjajo z organizacijo vsesplesne obrambe, si morajo prizadevati, da se posamezne enote civilne zaščite in teritorialne obrambe čimprej opremijo s potrebno opremo ter, da se enote seznanijo z njeno uporabo in namenom. Isto tako pa se morajo prizadevati komunisti, da se prouči in nabavi ustrezna literatura o vsesplošni ljudski obrambi npr. »Naša obramba«, tako da bi čim širši krog ljudi, ki so vključeni v enote civilne zaščite, predvsem pa vodje posameznih enot bili seznanjeni s sodobno vojaško tehniko.

■ Komunisti se zavedamo, da je za doseganje večjih uspehov v poslovanju nujno potreben red in disciplina v podjetju. Zato se bomo zavzemali in podprli vse ukrepe, ki imajo za cilj utrditi disciplino, preprečiti kraje, uni-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tik za nami je 20. obletnica delavskega samoupravljanja

VEVČE, AVGUST—SEPTEMBER 1970. — Pred dvajsetimi leti — 17. septembra 1950 — je simbolični ključ tovarne prejel v roke prvoizvoljeni predsednik delavskega sveta Papirnice Vevče tov. Vinko Fink, sedaj zaposlen v Tovarni kleja. Uresničilo se je geslo »Tovarne delavcem«. Od tedaj naprej je sleherni član kolektiva prek od njega izvoljenih članov delavskih svetov imel pravico in dolžnost odločati o vseh važnejših vprašanjih, ki so zadevala gospodarjenje ter gospodarski in samoupravni razvoj tovarne.

Menda ne bo odveč, če se spomnimo tega slovesnega trenutka, ko je bil vsak prostor v tovarni premajhen, da bi vsi člani delovnega kolektiva mogli vanj. Zbrali so se pred vhodom v tovarno, tam, kjer je bila na novo vzidana spominska plošča, ki bo verodostojen spomin zanamcem in ki bo pričal o prehodu upravljanja podjetja v delavske roke. Vsebinske govore je spremljal kulturni spored. Od zadovoljstva in ponosa so sijali obrazi vseh navzočih.

Danes je za nami dvajset let samoupravljanja. Vrstile so se težave vseh vrst, ko so se člani DS in strokovni delavci trudili nek problem rešiti na najboljši način, ko so skeptično gledali na svoje odločitve, ko je bilo podjetje v težavah in škripcih. Drugič pa so se veselili, saj so videli, da je bil njihov sklep pravilen in smotrni. Rezultati sodelovanja so se večinoma, da ne rečem vedno, pokazali pozitivni. Nepregledno število sej, razprav, informacij in odločitev se je vrstilo skozi vsa ta leta, da je podjetje še živo in vedno bolj živo.

Dne 17. t. m. je bila slavnostna seja. Udeležili so se je tudi dosežani predsedniki delavskih svetov, člani prvega delavskega sveta, člani sedanjega in nekateri povabljeni. Ozrli so se na razvoj samoupravljanja pri nas in na delo kolektiva.

Da pa bi bil naš pogled nazaj jasnejši, smo zastavili troje enakih vprašanj vsem predsednikom dosežanih delavskih svetov.

1. S kakšnimi problemi se je srečeval delavski svet v času vašega predsedovanja?
2. Kateri sklep se vam je zdel najpomembnejši, bodisi za razvoj ali stanje podjetja?
3. Kako se je razvijalo samoupravljanje v vaši mandatni dobi?

Takole so odgovorili:

Vinko Fink

Mirko Jeriha

Ciril Jeriha

ljenja, da je enoletna mandatna doba prekratka in začeli misliti na dvoletno.

Ciril JERIHA, predsednik delavskega sveta leta 1954—56:

Predsednik delavskega sveta sem bil v letih 1954—56, to je prvega delavskega sveta z dvoletno mandatno dobo. Mislim, da je bil to po vrsti peti delavski svet, zato so bile naše pristojnosti že velike, interes kolektiva za samoupravljanje pa jasno tudi velik. Seje smo imeli zelo pogosto. Bile so živahne, včasih celo predolge, vendar pa uspešne. Bavili smo se predvsem z modernizacijo podjetja in to: s postavitvijo IV. papirnega stroja, z delitvijo dohodka na relaciji zveza—republika—podjetje, s sistemom nagrajevanja v podjetju, s kadrovskimi vprašanji, družbenim standardom itd. Zelo smo si prizadevali za ureditev problema osebnih dohodkov. Višino teh je takrat določala država po panogah. Papirničarji smo bili zelo zapostavljeni in glede na našo delovno storilnost v primerjavi z drugimi zelo slabo nagrajevani. To je bil tudi vzrok za kratko prekinitve dela, ki je bila leta 1956 v podjetju.

Najpomembnejši sklep delavskega sveta v času mojega predsedovanja je bil vsekakor ta, da se moramo nenehno boriti za modernizacijo podjetja, konkretno za novi IV. papirni stroj. V tem času so namreč pristojni zvezni organi že tretjič zavrnilo elaborat za novi papirni stroj, češ da ni v redu sestavljen, v glavnem pa zaradi tega, da so lahko razpoložljiva sredstva dodelili ostalim interesentom. Zaradi takega stališča zveznih organov do našega podjetja je bil naš strokovni kader skoraj prepričan, da je vsak nadaljnji trud zaman, vendar so po sklepu DS ponovno izdelali nove elaborate in končno tudi uspeli. Delavsko samoupravljanje se je v interesu posameznikov in celotnega kolektiva uspešno razvijalo.

Stane MELJO, predsednik delavskega sveta 1956—57:

Važna vprašanja so bila: postavitve IV. PS, zvišati ali ne cenovno papirjem, izdelati pravilnik o osebnih dohodkih. Pod točko (Nadaljevanje na 3. strani)

Mirko JERIHA, predsednik DS leta 1952—53:

Ker je bilo samoupravljanje šele v razvoju, so se izvoljeni člani največ trudili s problematiko podjetja. Opaziti pa je bilo, da so bili premalo poučeni o strukturi in delovanju podjetja. DS se je prizadeval, da bi po svojih notranjih in zunanjih strokovnjakih tolmačil članom razvojno pot podjetja. Organizirani so bili tečajji in predavanja, ki so dali pozitiven rezultat. V moji mandatni dobi smo veliko razpravljali o stanovanjskem vprašanju in ga po možnostih reševali. Bilj smo miš-

Tik za nami je 20. obletnica delavskega samoupravljanja

(Nadaljevanje s 1. strani)

»razno« pa smo razpravljali in podpirali vsakršno dejavnost tudi izven tovarne, včasih zelo daleč od tovarniških interesov. Ostalo pa je bilo več ali manj predpisano z republiški ali zveznimi predpisi, kot na primer: inventura, zaključni računi in podobno. Omenil bi, da smo v času mojega predsedovanja že govorili o sklicu prvega kongresa delavskih svetov.

Stane Meljo

Bil sem kandidat, kasneje pa tudi izvoljen. Pred tem sem bil tudi član odbora za pripravo kongresa, zaradi tega sem večkrat videl Beograd na račun skupnosti. Hvala!

Teško se odločim za navedbo samo enega najpomembnejšega sklepa, pa bi navedel kar dva. Za postavitev IV. PS je bilo delo zelo razgibano in težko. Pred težko nalogo je bil postavljen predvsem strokovni kader. Zahteva je bila, da mora stroj pričeti obratovati v 18 mesecih od podpisa pogodbe z Investicijsko banko. Tudi našim finančnikom ni bilo lahko. Z denarjem smo bili precej na tanko, zato smo na vseh koncih in krajih iskali kredite. Celotnemu kolektivu se je zdelo najbolj narobe to, da naš v tej akciji niso podpirali tisti, katerim smo mi pred leti res bratsko in v svojo škodo ogromno pomagali v izgradnji sorodnih tovarn s svojimi najboljšimi kadri.

Zelo važno se mi zdi to, da je že takratni DS videl, da rešitev gospodarstva ni v upravičenem dviganju cen. V tistem času je bilo zelo malo takih podjetij, danes jih pa sploh ni.

V zvezi z razvojem samoupravljanja pa bi omenil samo to, da smo včasih razpravljali o sklepih samoupravnih organov na sestankih in sejah družbeno-političnih organizacij, danes pa je sredstvo obveščanja le še tovarniški časopis in zapiski sej.

Angel BAU, predsednik delavskega sveta leta 1957—58:

V času mojega predsedovanja se je DS bavil z laboratorom IV. PS in z vsjo investicijsko gradnjo v zvezi s tem. Začeli smo uvajati poslovanje po ekonomskih enotah, utrjevati strokovnost služb

Angel Bau

in kadrovska vprašanja, ideološko usposabljanje člane delavskega samoupravljanja, med drugim tudi obravnavati pravilnik o nagrajevanju po delu in s tem v zvezi izdelovati opis in sistematizacijo delovnih mest. Menim, da so bili vsi sklepi, ki smo jih sprejeli, tudi manj važni, merodajni za razvoj in stanje v podjetju.

Franc INTIHAR, predsednik delavskega sveta leta 1958—1960:

Se vedno so bile največje skrbi DS okoli graditve in modernizacije podjetja. Tekla so dela pri izgradnji in postavitvi IV. PS. Jedro gospodarjenja so bila najemanje kreditov, izdelava in odobritev zadevnih pogodb. Ob takih pogojih se je večala zavest članov samoupravnih organov in večja volja po odločanju.

Franc Intihar

Tone TRTNIK, predsednik delavskega sveta 1960—62:

IV. papirni stroj je stekel. Ustvarjeni so bili pogoji za večjo zadovoljitev kupcev. Ena izmed najvažnejših dejanj oziroma sklepov je bila misel pripojitve Celuloze Medvode k matičnemu podjetju. Velik poudarek smo dali na kvaliteto proizvodov z ozirom na razmeroma širok razmah papirne industrije v Jugoslaviji. Intenzivno smo začeli izvažati na Srednji Vzhod in zahodne države. Veliko je bilo napravljenega tudi za družbeni standard — zadržna gradnja, počitniški dom Pineta. Najtrši oreh je bila rešitev vprašanja osebnih dohodkov. Izdelan je bil plan dolgoročnega razvoja podjetja in razširitev dejavnosti.

Tone Trtnik

Govorili smo že o stroju za premazovanje papirjev. Načeli smo problematiko tržišča tako doma, kot za izvoz. Razpravljali smo o kreditni politikij in rentabilnosti podjetja. Delavski svet je sprejemal načelne sklepe, ki so jih izvrševale komisije ali službe. Direktive so počasi izumirale, pojavljala pa se je volja samoupravljalcev, ki so bili vedno bolj disciplinirani in so dobro sodelovali v razpravah.

Ivan MRHAR, predsednik delavskega sveta leta 1962—64:

Zal njegove izjave ne moremo posredovati, ker je bil v času poročanja na orožnih vajah (op. uredništva).

Ivan Mrhar

Dominik Tomažin je bil štiri leta predsednik CDS

Tone PETERNEL, predsednik delavskega sveta leta 1964—65:

V moji mandatni dobi smo bili združeni s tovarno celuloze Medvode. Zato so obstajali trije delavski sveti. Za vsako poslovno enoto po eden in pa tako imenovani centralni delavski svet. DS poslovne enote se je ukvarjal predvsem s specifičnimi problemi svoje tovarne. Na dnevnih redih so bila stanovanjska vprašanja in vprašanja družbenega standarda nasploh. Dalje smo razpravljali o organizacijskih vprašanjih in o odnosih med poslovnima enotama. Sprejeti so bili statuti enot in podjetja, seveda pa je bilo veliko razprav in sprejetih sklepov o materialnem in finančnem poslovanju ter delitvi dohodka poslovne enote.

Tone Peternel — ODS Vevče

O najpomembnejšem sklepu je težko govoriti, saj je bil vsak po svoje pomemben, sicer ne bi prišel na dnevni red. Vendar pa se mi zdi, da je v tistem času bilo potrebno rešiti več vprašanj družbenega standarda in je sprejetje pravilnika o stanovanjih precej vplivalo na stabilizacijo delovne sile, predvsem strokovnega kadra. Glede sklepanja o investicijah in večjih finančnih problemih je bil takrat pristojen CDS.

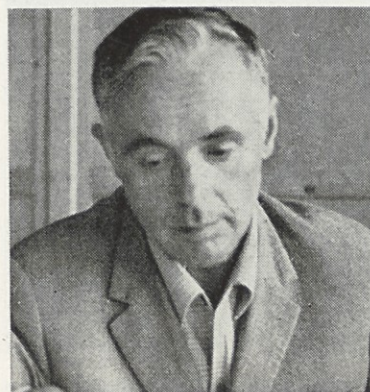
Kot vidimo, se samoupravljanje razvija že dvajset let. Pri tem nastopajo razne spremembe kot posledica praktične uporabnosti takega sistema in specifičnost podjetij. Mislim, da je bilo v času moje mandatne dobe storjeno vse, da čim bolj zagotovimo samoupravne pravice vsem delovnim ljudem v podjetju.

Stane KLEŠNIK, predsednik delavskega sveta leta 1965—1966:

Bil sem predsednik DS, ko je bilo podjetje združeno s tovarno celuloze Medvode. Ker je bil voljen CDS, ki naj bi določal okvirno politiko celotnega podjetja, sta delavska sveta, voljena po poslovnih enotah, razpravljala le o vprašanjih njihovega obsega. Delavski svet je v moji mandatni dobi razpravljal o podrobnih vprašanjih kot delavski svet v preteklih oziroma prihodnjih letih. To je: razdelitev sklada skupne porabe, malih investicijah, letnem gospodarskem načrtu, stanovanjskem vprašanju, nagrajevanju itd.

Med važnimi sklepi bi omenil sprejetje pravilnika o delovnih razmerjih, ki ga je delavski svet sprejel po določbi novega zakona o delovnih razmerjih in pa sprejetje sistematizacije delovnih mest.

O vseh vprašanjih, ki jih je obravnaval delavski svet na svojih sejah, so se člani vedno zanimali, če so jih le razumeli. Bilo pa je včasih tudi tako, da na posamezna poročila strokovnih služb zaradi nerazumevanja ni bilo pozitivne razprave. Evidentno je, da je bila razprava najbolj razgibana takrat, kadar smo obravnavali predloge o nagrajevanju. Po mojem mnenju bi člani DS lahko mnogo bolj pozitivno razpravljali in odločali, če bi se bolj zanimali za vsa gospodarska in politična vprašanja, ki se rešujejo v podjetju. Naj pripomnim še to, da nisem bil zadovoljen z udeležbo na sejah, ki je bila večkrat manj kot zadostna za sklepanje o včasih zelo pomembnih vprašanjih.

Stane Klešnik

Ivo AVBELJ, predsednik delavskega sveta leta 1966—68:

Delavski svet je razpravljal o gospodarskem načrtu podjetja, rezultatih gospodarjenja in zaključnem računu. Razpravljal je o naši največji dosedanji investiciji in kasneje o začetku obratovanja premaznega stroja. Odločali smo se o predlogih v zvezi z nagrajevanjem, gradnji in delitvi stanovanj itd.

Vsaka odločitev je bila pomembna za razvoj in stanje v podjetju. Vsekakor pa je bila najpomembnejša razprava o novih kvalitetah premaznih papirjev in o stroju za premaz.

Ivo Avbelj

Razvoj samoupravljanja je odvisen predvsem od splošne razgledanosti članov delavskega sveta ter o njihovi pripravljenosti za aktivno sodelovanje. Vsa ta razgledanost in pripravljenost za sodelovanje pa je brez pomena, če gradivo za seje organov samoupravljanja ni dobro pripravljeno in pravočasno dostavljeno članom DS, ki ne bi smeli biti pri odločanju samo zastopniki oddelka, v katerem so voljeni, ali pa celo samega sebe. Upam si trditi, da je bil v času mojega mandata v tem pogledu dosežen viden pozitiven napredek.

Ljubo ZABUKOVEC, predsednik delavskega sveta leta 1968 do 1969:

Besedo »denar« izgovarjamo tako rekoč vsak dan. Kako zaslužiti denar, ga smotno in pravično razdeliti, ustvarjati boljše pogoje dela sedaj in v prihodnje, niso lahka vprašanja. O teh vprašanjih so največkrat razpravljali in v prepričanosti izbrali najboljšo rešitev.

Ljubo Zabukovec

Sklepi DS so pomembni za vsakogar v podjetju. V enoletnem obdobju predsedovanja je težko izbrati najpomembnejši sklep. Mislim, da je za tako izbiro potrebno počakati na rezultate. Delavsko samoupravljanje je v ne-nemnem razvoju, to lahko vidimo že pri poslovniku sedanjega DS, ki je sestavljen iz komisij, na katerih leži večja odgovornost in pravica odločanja. Tudi DS v letih 1968—69 je imel svoje komisije, vendar brez izvršilne kompetence. Lahko pa trdim, da se je že tedaj pokazala potreba po takem razvoju. Občutnih skokov v razvoju delavskega samoupravljanja ni opaziti, evidentna pa je vedno večja zainteresiranost članov DS za posamezne dejavnosti v podjetju.

Ivan SUVOROV, predsednik delavskega sveta leta 1969—1970:

Predmet razpravljanja so bili kratkoročni in dolgoročni gospo-

(Nadaljevanje na 4. strani)

V SEDMIH MESECIH 1970 SMO DOBRO GOSPODARILI

VEVČE. AVG.-SEPT. 1970. — Možnost jasne ocene gospodarskega položaja v tem razdobju so omejene. Tega je precej kriv zapleten gospodarski položaj z razmeroma nasprotujoč mi gospodarskimi gibanji. Kaj je pogojevalo gospodarske rezultate v tem razdobju, lahko razvrstimo na naslednje:

1. uspešen prodor na domačem in tujem tržišču s premaznimi papirji. Posebej je treba pripomniti, da od začetka proizvodnje do danes nismo spremenili prodajnih cen. V primerjavi z istim razdobjem preteklega leta smo povečali pro-

1. da nam domači kupci plačajo prodano blago v povprečno 82 cen kljub visokemu porastu cen osnovnim surovinam.

2. Sprostitev prodajnih cen tj. cene se formirajo po zakonu ponudbe in povpraševanja od januarja dalje in tudi splošna ugodna konjunktura na domačem in tujem tržišču za vse vrste papirja.

3. Fizična zastarelost v višini 55% proizvodnih naprav (če ne bi upoštevali stroja za premazovanje papirjev, bi bila izrabljenost 70%), zahteva pospešeno amortizacijo.

Pod vplivom teh gospodarskih in tržnih gibanj smo prodali:

	din	Struktura
na domačem tržišču za	67,045.844	76,9
na tujem tržišču za	20,141.692	23,1
celotna prodajna vrednost	87,187.536	100

dajo na domačem tržišču z indeksom 129,0% in na tujem tržišču z indeksom 100,9%.

Če od navedene prodajne vrednosti odštejemo direktno stroške (izdelavni material in osebni dohodki, električna energija in strojna vprega) 65.430.829 din, ki so večji kot v istem razdobju preteklega leta, z indeksom 113,5%, fiksne stroške 16.705.992 din, kateri so večji od preteklega leta z indeksom 111,4%, razliko med planiranimi in dejanskimi nabavnimi cenami za material in uspeh obračunskih enot 1.712.272 din in upoštevamo vse druge finančne vplive na uspeh podjetja v znesku 249.466 din, dobimo dobiček podjetja v znesku 3.587.909 din, ki je večji kot v istem razdobju preteklega leta z indeksom 220,7%.

Zaradi stalnega pomanjkanja celuloze, teko na domačem kot tujem tržišču, smo imeli v proizvodnji sicer težave, vendar smo obratovali brez prekinitve. Plačilni pogoji za dobavo celuloze so bili izredno težki. Vzporedno s temi težavami pa je Zvezna skupščina sprejela zakone za ureditev finančne likvidnosti gospodarstva. Pogoju, da ne smemo uvoziti reprodukcijskega materiala, če imamo obveznosti starejše kot 60 dni od dneva zapadlosti in ne moremo skleniti pogodb s poslovnimi bankami o najetju kratkoročnih kreditov za obratna sredstva, če so terjatve od kupcev starejše kot 60 dni od dneva zapadlosti, smo ugodili s pravočasnimi ukrepi. Tako je delavski svet že pri sprejetju zaključnega računa za leto 1969 sprejel sklep, da moramo izterjati dolgove od kupcev in preiti na plačevanje s kupci z akceptnimi nalogi. Rezultat teh naporov je:

dneh, medtem ko so leta 1969 plačali v 106 dneh,

2. da smo dobaviteljem materiala plačali fakture v 69 dneh, v letu 1969 pa v 97 dneh.

Ze omenjena zastarelost proizvodnih naprav zahteva stalne izboljšave v proizvodnji, večje in manjše rekonstrukcije proizvodnih naprav. Slediti moramo tehnološkemu napredku doma in v svetu.

Takšnim zahtevam lahko ugodimo samo z mobilizacijo vseh notranjih rezerv, ki se morajo održati v večjem dohodku. Razdelitev dohodka pa mora zadovoljiti osebne potrebe delavcev prek večjih osebnih dohodkov in skladno skupne porabe ter povečanja poslovnega sklada za modernizacijo in rekonstrukcijo tovarne.

A. Vavpotič

Spomini so ponovno oživali

KOLIČEVO, AVGUSTA — Upokojenci so se po enem letu zopet srečali, srečali med seboj in s tovarno, v kateri so preživeli velik del svojega življenja.

Pri vrodu v tovarno sta jih sprejela predsednik sindikalne organizacije Lado Korošec in tajnik Rudi Bensa, ki sta jih tudi vodila skozi nove oddelke.

Ko sem nekatere med njimi vprašal, kakšna se jim zdi Papirnica danes, so vsi v en glas ugotavljali, da je postala večja in lepša.

Zelo so bili zadovoljni, da jim je sindikalna organizacija omogočila ta ogled, ker pretežna večina že dolgo ni imela prilike, da si ogleda razvoj, ki ga je v zadnjem času dosegla Papirnica.

Po ogledu tovarne sta dva avtobusa odpeljala bivše sodelavce v Moravče na tako imenovano »TOVARIŠKO SREČANJE«. To je bilo že petnajsto zaporedno srečanje naših upokojencev.

Končna postaja je bila pri Kavki, to je gostilna, ki slovi po ceni in solidni postrežbi. Najbrž ji bo ta sloves ostal tudi v bodoče, saj je bil narezek za začetek tako bogat, da smo se vsi dobro okrepčali.

Po uvodnem pozdravnem govoru predsednika sindikalne organizacije in direktorja Iva Sonca je bil določen ob 13. uri čas za kosilo, medtem pa smo si lahko ogledali znamenitosti Moravč: spomenik padlim borcem iz prve svetovne vojne in iz NOB, spomenik znanega matematika Jurija Vege, novo šolo, Partizanski dom, cerkev z dvema stolpoma in lepo okolico. Da je bilo razpoloženje udeležencev tovariškega srečanja na višku, je precej pripomoglo lepo in sončno vreme, pogled na prelepo moravško dolino in dobre šale, ki jih je največ povedal Vinko Poljanšek, vsi smo se smejali tako, da je moral marsikaterega boleti trebuh in ga je pozneje zdravil z dobro kapljico, s katero Kavka ni skoparil.

Po kosilu je za zabavo in dobro razpoloženje poskrbel TRIO LINDIČ, ki je igral predvsem poskočne domače viže. Vse prehitro je mineval čas za odhod; ko sem nekatere vprašal, če so zadovoljni z organizacijo in sploh z letošnjim srečanjem, so odgovorili:

Bilo je lepo, takšne pozornosti do nas starejših nismo pričakovali, zahvalite se organizatorjem v našem imenu itd. Prav je, da na koncu izpolnimo željo vseh udeležencev tega tovariškega srečanja, tako da izrečemo zahvalo sindikalni organizaciji, samoupravnim organom, vodstvu podjetja in vsem, ki so na kakršen koli način pripomogli, da so naši bivši sodelavci preživeli dan, dan, ki ga ne bodo tako kmalu pozabili in ki jim daje moralno zagotovilo, da niso pozabljeni. Kolektivu želijo še mnogo delovnih uspehov in s tem seveda še hitrejši razvoj Papirnice, ki jo imajo še vedno radi, saj je ostalo veliko spominov, ki so vezani nanjo.

Milan Deisinger

Medvoški prometni vozeli pred rešitvijo!

MEDVODE, SEPTEMBRA — Prometni vozeli v Medvodah je bil dolgo časa predmet mnogih razglabljanj in študij o najekonomičnejši rešitvi. Vsako zavlačevanje rešitve tega problema bi pomenilo spriči skokovitega porasta železniškega in cestnega prometa resno oviro za nadaljnjo normalno življenje in razvoj. Prometni tok na glavni cesti, ki je istočasno glavna tranzitna smer skozi Medvode, je že tako močan, da je v času turistične sezone in v dnevnih konicah prihodov in odhodov z dela kolona vozil praktično neprekinjena in je tako onemogočen prehod čez cesto ali pa zavijanje vozil na križiščih. Vedno večji problem predstavlja tudi železnica, ker je z elektrifikacijo železniške proge proti Gorenjski promet na cesti Medvode-Preska-Goričane zaradi podaljševanja časa zaprtih zapornic oviran do popolnega zastoja, kar povzroča potencialno povečanje konfliktov zaradi psihičnega obremenjevanja voznikov. Nivo motorizacije v Medvodah je dosegel tako stopnjo, da je vključevanje prečnega prometa v glavni prometni tok zelo problematičen s stališča prometne varnosti. Stevilne nesreče so samo dokaz o nujnosti rešitve sedanjega stanja.

Studije, katere je izdelal o prometni problematiki Medvode Ljubljanski urbanistični zavod, v glavnem obravnavajo probleme, katere bi nanizali takole:

1. Potrebno je zgraditi izvennivojsko križanje cest na Svetje z glavno cesto I/1

2. Potrebno je zgraditi izvennivojsko križanje cest v Presko z železnico.

3. Prečne prehode prek glavne ceste I/1 je potrebno rešiti z urejenim semaforiziranim križiščem.

4. Potrebno je zaščititi pešce na prehodu prek glavne ceste I/1.

Zadovoljiva rešitev vseh teh problemov bo zahtevala mnogo žrtev in potrpljenja od delovnih organizacij, občinske skupščine Ljubljana-Siška in prebivalcev, ki tu žive, saj bo med izgradnjo promet še bolj otežkočen in oviran. Sicer pa, bodimo strpni in razumevajoči! Lepša in varnejša bodočnost Medvod je dovolj veliko plačilo za vsako pikro, katero bi upravičeno ali neupravičeno kdaj izrekli.

V teh dneh smo priče prvim zemeljskim delom za podvoz na cesti proti Svetju. Na vrsti je najprej cestni obvoz, šele nato bodo pričeli graditi podvoza. Na koncu pa še priključek ceste s Svetja, nakar bo križišče pred zdravstvenim domom ukinjeno.

Podvoz na železnici pa...? Obiljajo, da bo prišel na vrsto naslednje leto. Nedvomno je za gospodarstvo velikega pomena, saj se vsa nova industrija koncentrija na tem področju. Ravno tako je življenjskega pomena tudi za našo tovarno, saj gre ves tovarni promet po tej cesti. Zato je prav, da podrobneje seznanimo s tem problemom naše delavce, ki so se

že velikokrat jezili pred spuščeni-mi zapornicami — dvajset minut ali še dlje.

Ljubljanski urbanistični zavod je izdelal o tem podvozu tri projekte. Problem pri vseh projektih je bilo številno semaforiziranih križišč, ker je značaj glavne ceste vseskozi in prvenstveno tranziten. Prometno logično in ekonomsko bi bilo, da imajo Medvode le eno nivojsko semaforizirano križišče. Na tem je slonel projekt A. To križišče naj bi bilo v centru, pred tovarno Color. Ker pa se obe glavni prečni smeri iz severa — stare Medvode in juga — Preska, Goričane, priključujeta na glavno cesto v razdalji 150 m, je njuna medsebojna povezava možna le na severni strani — mesnica, Jaklič, nikakor pa ne na južni strani, ker tovarna Color zavzema celoten prostor med cesto in železniško progo. Iz tega sledi, da je nemogoče urediti celoten problem z enim samim semaforiziranim križiščem, ampak je potrebno iti v kombinacijo dveh križišč, od katerih je eno polno, to se pravi, da ima omogočene vse možne smeri zavijanja, drugo pa je dopolnilno z reduciranimi možnostmi voženj, obe pa sta povezani med seboj v popolni koordinaciji, kar pomeni, da je glavna smer po glavni cesti obremenjena le z enkratnim ustavljanjem kolone vozil. Vse to je upošteval projekt B, za katerega so se odločili pristojni organi in delovne organizacije. Sedaj pa je cestni sklad SR Slovenije izdelal nov projekt, ki predvideva en sam podvoz pod glavno cesto in železniško progo, kar naj bi bilo najidealnejše. Ima pa ta projekt več slabih strani:

1. ne upošteva dovolj talnih voda, saj bi ob vsakem večjem vodostaju reke Save ali Sore voda vdiralna v podvoz;

2. ob vsakem deževju bi bilo potrebno to vodo črpati, kar bi bilo ob pojavi talnih voda in velikega neurja onemogočeno;

3. območje, kjer naj bi potekal podvoz, je rezervirano za ureditev kanalizacije iz naselja Preska;

4. investicije bi se za dvojni podvoz podvojile, kar občina in delovne organizacije ne bi mogle kriti, na sredstva republike pa ni računati zaradi avtoceste, katero so sedaj pričeli graditi.

Vsi ti faktorji bodo verjetno negativno vplivali na odločitev o tem projektu in tako bi obveljal projekt B.

Pa si podrobneje oglejmo, kako bi potekal promet po tej varianti. Glavno semaforizirano križišče bi bilo na odcepu ceste Medvode-Preska, pomožno z reduciranim številom zavijanja pa v centru pred železniško postajo. Ves promet bi se torej usmerjal na glavno križišče pred podvozom na železnici. Tako bo mogoče priti iz Ljubljane v Medvode ali obratno le skozi to križišče, ker bo promet iz Svetij in novega naselja usmerjen skozi podvoz na glavni cesti, čez most pred bivšo občino in na

glavno križišče. Na pomožnem križišču pred železniško postajo bo možen samo prečni in desni promet.

Kakšen bo podvoz pod železniško progo Ljubljana-Kranj? Lokacijsko je določen nekoliko vzhodnejše, med bencinsko črpalko in sedanjim prehodom, kateri bi za kolesarje in pešce še vedno obstajal. Ta ovinek je potreben zaradi počasnega padca ceste proti podvozu in globine podvoza samega. Trenutno gredo čez to lokacijo dva glavna in en pomožni tir. Železnica je zainteresirana, da si zgradi še en tir, kar bi povečalo investicijo. Seveda bi v tem primeru investicijsko sodelovala tudi sama, kar bi bilo ugodno za delovne organizacije. Investitor je k sodelovanju pritegnil Železniško gradbeno podjetje, ki bo opravilo vsa gradbena dela, tako pri podvozu pri novem naselju, cestnih priključkih in podvozu na železnici. S tem je bil rešen problem koordinacije gradnje in prometa na železnici.

Ravno te dni bo padla dokončna odločitev o teh projektih in tako bo postavljen prvi temelj razrešitve prometnega vozla v Medvodah. Vsi upamo, da bo realizacija potekala v normalnih pogojih in bomo že naslednje leto pričeli pričetku gradnje podvoza na železnici, kajti ravno ta je bistvenega pomena za varnost prometa.

Rado Čepič

Razgovor z mojstri vzdrževalnih delavnic

(Nadaljevanje s 4. strani)

Imate morda še kakšno željo ali problem, ki bi ga želeli posredovati našim bralcev?

Mirko Majhenič: posebej želim povedati, da je bilo delo okrog demontaže starega in montaže novega sušilnega kanala opravljeno v rekordnem času. Stari sušilni kanal je izginil v 26 urah, kot da ga nikdar ni bilo. Pri montaži novega kanala smo sicer imeli nekaj smole, pa smo vseeno delo opravili v zelo kratkem času. Menim, da ljudje, ki so delali, zaslužijo vse priznanje.

Mirko Zajc: Meni pa sedanji odnosi in življenje v kolektivu ni všeč. Včasih smo bili kot družina, prijazen drug do drugega, bolje smo se med seboj razumeli. Imeli smo organizirano družabno življenje, pevski zbor, dramsko skupino, folkloro, pa tudi športa je bilo več. Danes tega vsega ni. Vsak se je zaprl vase, razdruženi smo, pojavljajo se velika nasprotja med posamezniki in oddelki. Ne vem ali je temu kriv standard ali pa smo izgubili občutek do sočloveka in družabnost.

Drugo, kar želim povedati, je to, da je treba razmisliti o plačevanju nadurnega dela. Nadurno delo pri sedanji visoki normi se nobenemu ne izplača. Zato si večina ljudi v delavnici vzame uro in pol prostega časa za eno uro nadurnega dela, kot pa da bi pristal, da se mu plača. Nam včasih to dela težave, ker ljudje hočejo koristiti prosti čas takrat, kadar njim najbolj ustreza, ne pa takrat, ko bi ne ovirali dela v podjetju.

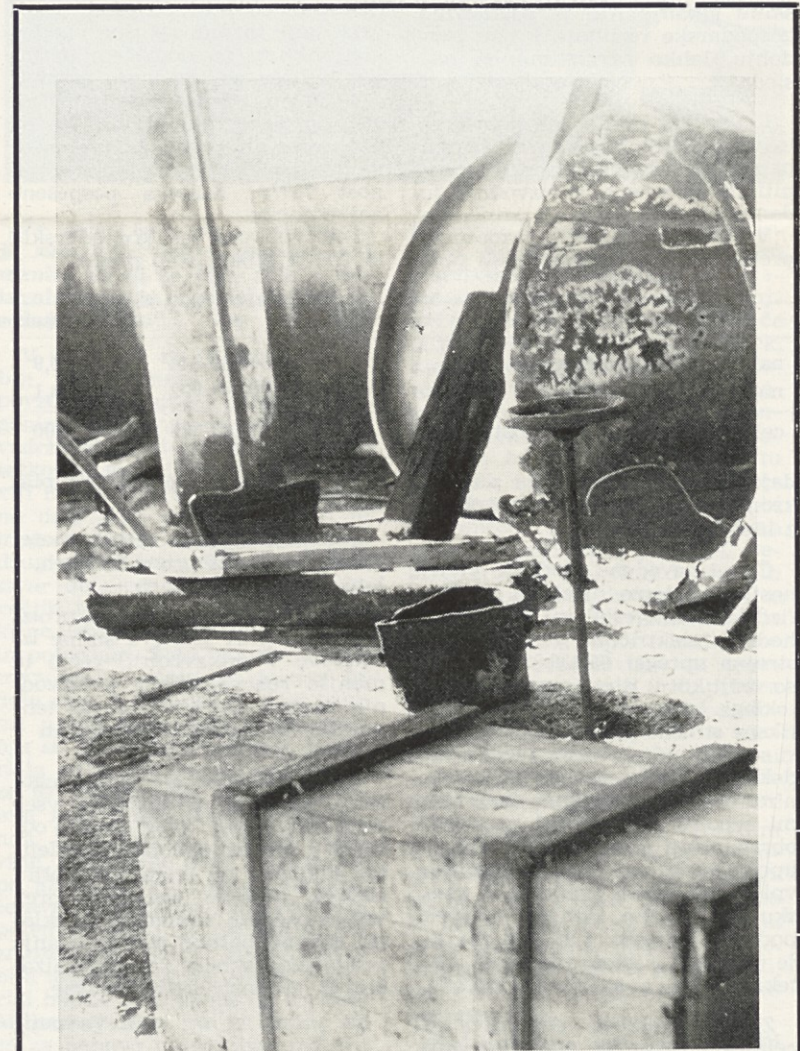
Zanima me tudi kako je sedaj s strokovnimi ekskurzijami. Včasih nam je bilo omogočeno, da smo videli druge tovarne in se pri tem kaj koristnega naučili. Za primer navajam lanski obisk zagrebškega velesejma. Tam smo videli veliko koristnih stvari. Pa bi bilo prav, da tudi sedaj od časa do časa gremo kam kaj koristnega pogledati.

Mojstrom se za razgovor iskreno zahvaljujem.

Ljubo Milić

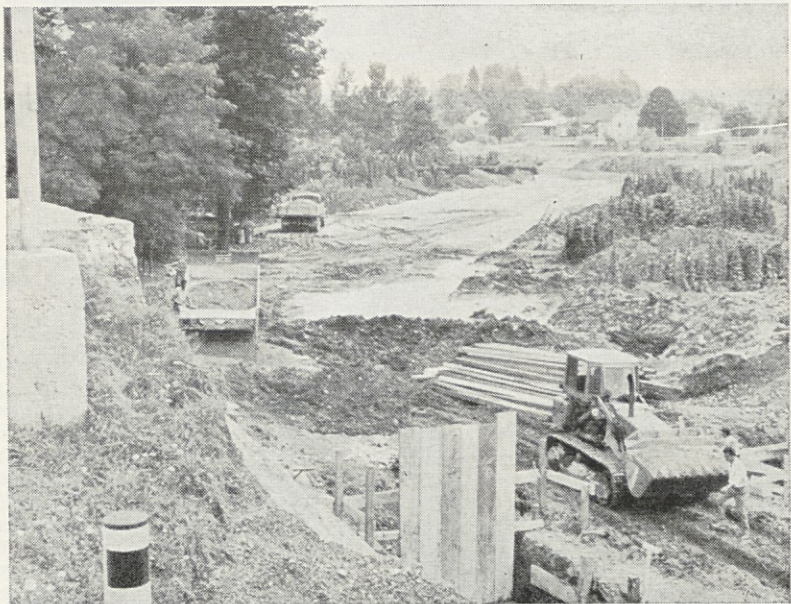
Medvode, septembra. Koliko časa bo železniška zapornica na cesti Medvode—Goričane resna ovira za promet in koliko človeških življenj bo še terjal ta prehod čez železniško progo?

NELJUBI PRIZORI!

MEDVODE. Mnogo stopnic vodi na vrh kislinkega stolpa. Visok je in razgled z njega je čudovit. Ravno napor pri vzponu pa mnogokrat odvrne »turista«, da ostane delovno mesto polnilca stolpov skrito pred očmi. Težko je to delo, toda vsa zane-marjenost (nesnaga, blato, razni zaboji, potem orodje, deske, kamenje in ne vem kaj še vse leži raztreseno naokrog tako, da se s težavo prebiješ do stopnic na vrhnjo ploščad) še se opravičuje vsa teža dela. Ni naš namen s prstom pokazati nanj, saj je v stari tovarni polno takih skritih kotičkov, temveč »prebuditi vest« vsem tistim, pri katerih bi na delovnem mestu našli podobne primere. Ni jih veliko, a roko na srce, da so krivi vselej osebni razlogi za nastanek podobnih primerov. Tretjino dneva preživimo v tovarni na delu, zato poskrbimo, da bo ta naš drugi dom prav tako urejen in čist kot je pravi.

R. Č.

Medvode — Gradnja podvoza pod cesto I. reda Ljubljana—Kranj

Imeli smo letni remont proizvodnih strojev

KOLIČEVO, AVGUSTA 1970. — Vsaka tovarna papirja enkrat letno podrobno pregleda črvesje svojih proizvodnih strojev, čemur navadno pravimo generalni ali letni remont proizvodnih strojev. Ker papirni stroji obratujejo 24 ur dnevno in to skoro prek celega leta, izvzemši večje praznike, je skoro vsakemu laiku razumljivo, da se posamezni sklopi in deli stroja utrujajo in obrabljajo in so potrebna popravila, zamenjave in podobno. Posebno poglavje predstavljajo različni ležaji, zglobi, tečaji, zlasti tisti, ki delajo v težjih obratovalnih pogojih, nadalje snovne črpalke katerih tekači delujejo v težkih pogojih tekočinskega trenja, kavitacije in podobnih hidromehanskih pojavov. To je samo bežen pogled na del čistega strojnega vzdrževanja proizvodnih strojev, ki se vrši ob letnih remontih. Na drugi strani pa imamo čisto tehnološko vzdrževanje proizvodnih strojev in naprav, kot so brušenja in bombiranje gumi in ostalih valjev, detaljno čiščenje sesalnih valjev, obnavljanje mlevnih garnitur itd. Tovrstno vzdrževanje pri nas večkrat za-

nemarjamo in v borbi za čim več kilogramov in čim manj zastojev so proizvodni stroji včasih že izven svojega optimalnega stanja, v katerem lahko pričakujemo zadovoljivo kvaliteto. Seveda je še kopa činiteljev, ki ob sovpadanju s slabim stanjem vprege pogojujejo poslabšanje kvalitete izdelkov.

Naš letošnji remont se je nekoliko razlikoval od remontov v prejšnjih letih in sicer zato, ker smo letos vršili tudi čiščenje struge Mlinščice, ki nas oskrbuje s fabrikacijsko vodo. Zaradi tega smo tri dni stali z vsemi proizvodnimi stroji. Vendar so se glavne sile usmerile na remont na KS II in KS I. Pri kartonskem stroju II so izvršili določene tehnološke predelave z namenom izboljšanja čiščenja snovi srednje, spodnje in zaščitne plasti. Obrušenih in zamenjanih je bilo več valjev mokrih stiskalnic in pralnic klobučevin. S strani vzdrževalnih delavnic je bilo opravljeno veliko del v pogledu tesnjenja raznih instalacij, obnove osnovnih črpalk, pregledu pogonskih sklopov itd. Vsa ta množina del predvidenih

in tudi naknadno naročenih, ki se izvršijo ob priliki letnega remonta, kaže na dejstvo, kako je leta potreben in bi ga v bodoče ne kazalo preobčutno skrajševati, saj se nam to dostikrat maščuje med rednim obratovanjem v obliki nepredvidenega zastoja.

Te ugotovitve veljajo za vse stroje in naprave, kar je bilo tudi opaziti pri remontu na KS I. Ta stroj je bil v remontu 8 dni. Potrebno je omeniti, da smo ta stroj v nekem smislu pomladili, kajti stari »Flottmann« parni stroj, ki je dosedaj poganjal variabilni del stroja, smo zamenjali z Leonard pogonsko grupo. V pogledu čiščenja snovi je bilo pri tem stroju storjenega v tem letu zelo veliko, saj so se postopoma zamenjali stari v večini primerov dotrajani vozlovolilci z boljšimi in sodobnejšimi.

To je le bežen opis in nekaj misli o remontu, več o tem govorijo uradna poročila, rezimeji, ki podrobno osvetljujejo vsa ta dela, ki so bila opravljena.

ing. Miha Svetlin

Drugi papirniški inženir

VEVCE, avgusta—septembra 1970 — Vedno večje zahteve tržišča po novih artiklih in stalnem izboljševanju starih izdelkov terjajo tudi vedno bolj razgledane in specializirane strokovnjake.

Dipl. ing. kemije Dušan KOGELJ se je takoj za dipl. ing. Janezom Hribarjem odločil, da si bo tudi on pridobil še en akademski naslov — naslov papirniškega inženirja.

Podjetje mu je dalo štipendijo in vpisal se je na Univerzo v Grenoblu (Francija). Le tu se je na papirniški fakulteti dobro spoznal z načinom dela, organizacijo, zlasti pa s tehnologijo v tovarnah papirja. Z oceno »assez bien« (precej dobro) je julija meseca letos prejel svojo drugo diplomu. Kontrola in razvoj bosta v bodoče predmet njegovega dela.

Ob tem dogodku mu iskreno čestitamo in želimo, da bi mu pridobljeno znanje kar najbolj koristilo pri delu.

Morda ne bi bilo napak, če v zvezi s tem povemo še to, da kadrovska politika predvideva ponovno dodelitev take štipendije. Pogoji zanjo pa so: znanje francoskega jezika in diploma kemijske fakultete.

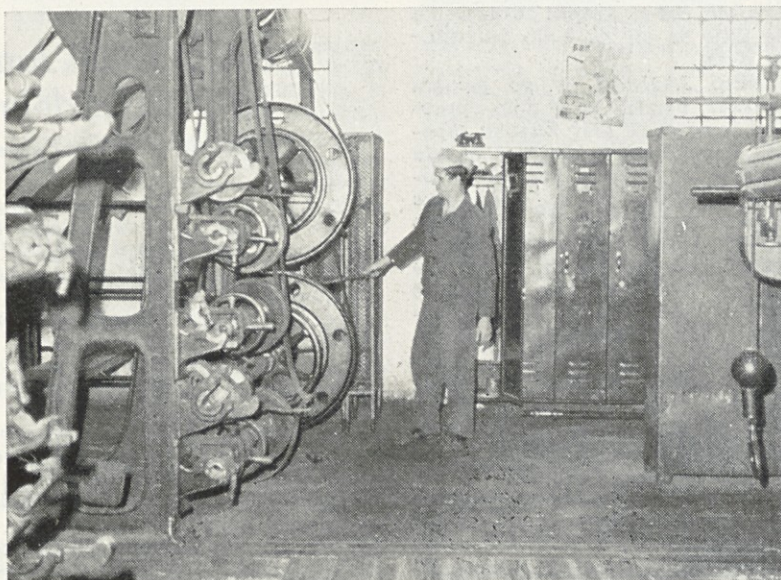
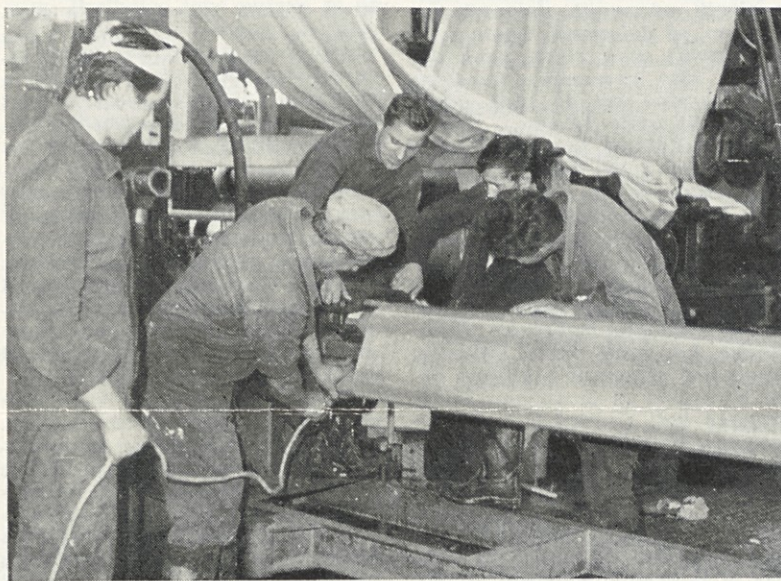
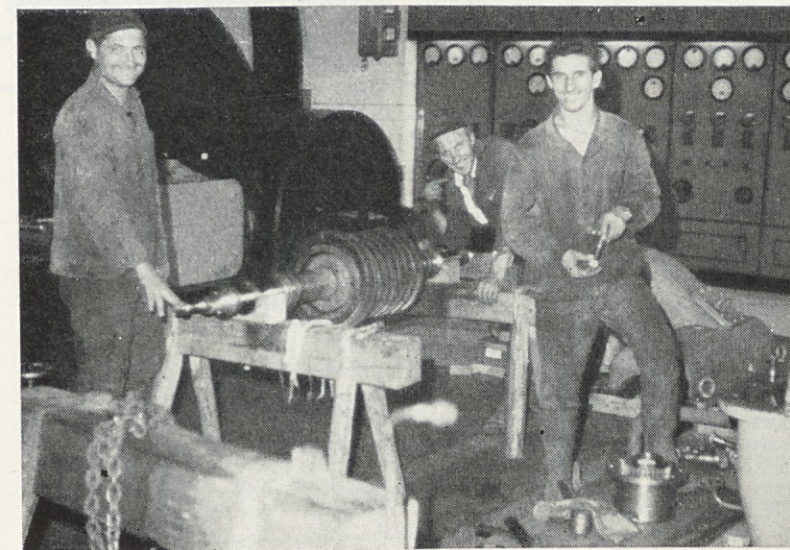
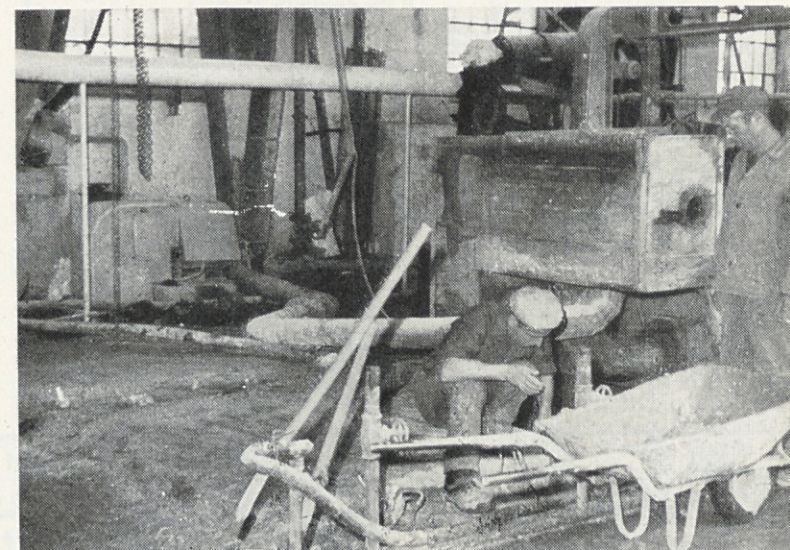
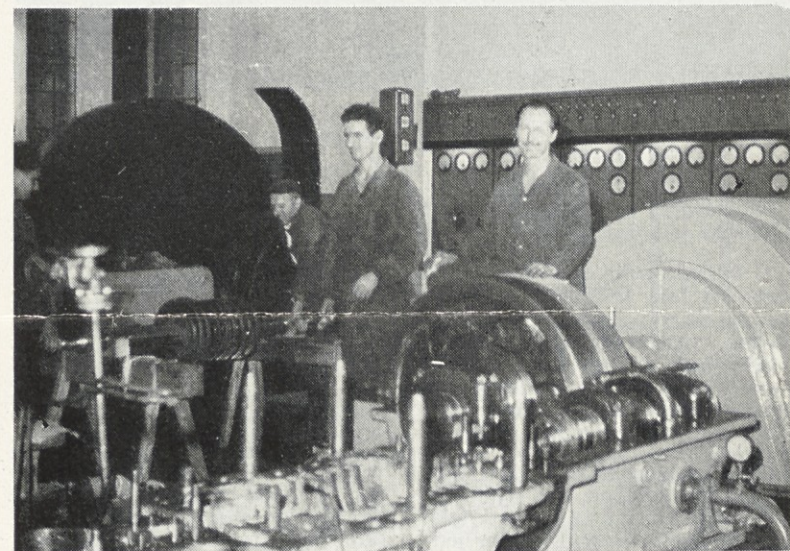
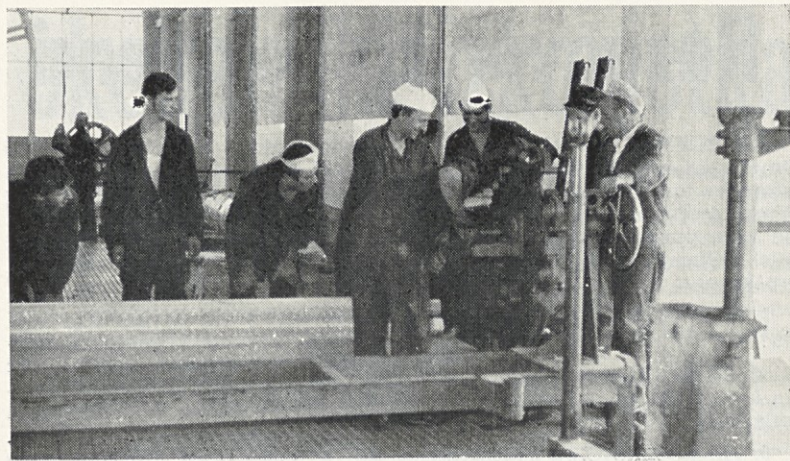
Kje je hišni svet?

Kje in kdo je predsednik hišnega sveta?

Kje je deska o redu in zakonih stanovalcev, ki bi po pravilu morala že zdavnaj viseti na zidu?

Brez nje ne gre, morda bi jo le prečital kakšen stanovalec, ki ima moralo na dnu, ki nima obzira do drugega stanovalca, ki se ne zaveda, da živi v družbi, da ni sam. Njihovo pravilo je: stresajmo smeti, preproge, krpe, copate, čistimo metle, pometajmo na njihove balkone. In stanovalec od spodaj? Pozor, umakni se, če hočeš, da ti ne bom stresel na glavo! Torej predsednik hišnega sveta, ali oseba, ki si zato pooblaščen, je res tak pravilnik o hišnem redu? So naši balkoni res za zbiranje smeti in umazanije? So naše cvetlice, perilo in balkon družbeni sesalec, ali je last posameznika? Prizadete družine prosimo, da se to uredi, če ne se bo treba obrniti kam drugam, morda bo le boljši izhod.

Prizadeti: Štamcar in Ulčar

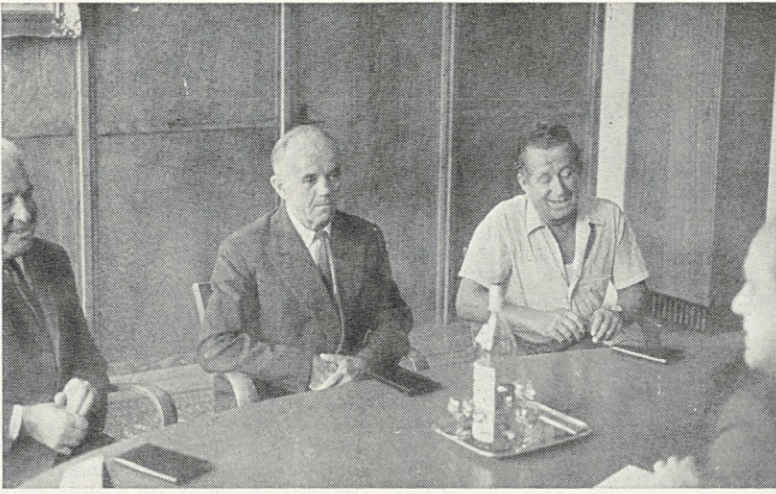
Razgovor z upokojeenci

KOLIČEVO, AVGUSTA — Imel sem kratek razgovor z najstarejšo upokojenko tega tovariškega srečanja in delavcem, ki se je med prvimi zaposlil v Papirnici. Obema sem zastavil ista vprašanja:

1. Vaši vtisi pri ogledu podjetja?
2. Koliko časa ste že upokojeni in kaj delate, da izgledate še tako mladosini?
3. Ali ste zadovoljni z organizacijo tega srečanja oziroma ali imate kakšne želje glede nadaljnje srečanja?

ljevali tudi v bodoče, če ne bo dovolj finančnih sredstev bo pa bolj skromno. Danes je prelepo in je za vse nas to veliko in nepozabno doživetje. Srečamo se s sodelavci, s katerimi se sicer ne bi videli leta in leta.

Na tem srečanju sta bila tudi zakonca **Stražar Leopold in Julijana**, ki sta se oba upokojila že pred tremi leti. Na vprašanje, kako se kaj počutita in če se imata še tako rada, kot v mladih letih, mi je odgovorila Julijana, za to sem takoj spoznal, kdo ima h'ace pri hiši. Odgovor je bil naslednji:

Poslovilni razgovor ob odhodu v pokoj. Od leve proti desni: Filip Jamšek, Janez Krese in Janez Černe

Greta Moškrič ob nakupu v trgovini

Ivanka Vidergar

Najstarejša upokojenka **Ivanka Vidergar** je odgovorila:

1. V Papirnici sem bila zaposlena od leta 1928 in zato lahko rečem, da je podjetje zelo napredovalo, vendar mislim, da smo včasih bolj skupaj držali, predvsem v času štrajka, ko je takratni direktor Wultsch hotel postaviti precej delavcev na cesto.

2. Sedaj sem stara 80 let, upokojena pa sem od leta 1953. Da sem ostala zdrava je recept v tem da sem hodila zmeraj peš ter jedla samo pristne domače jedi.

3. To srečanje mi je zelo všeč, upam, da se bom lahko udeležila še mnogih.

Po tem je odgovarjal še **Jernej Korošec**:

1. Leta 1920 sem se zaposlil pri tedanjem lastniku tovarne, to je pri Bonaču. Sem eden tistih, ki so se prvi zaposlili in sem sodeloval celo pri izkopu za stari del tovarne. V začetku nas je bilo zaposlenih 15 delavcev, ki smo delali pod veliko težjimi pogoji kot danes. Zmlele papirne odpadke smo nosili še v koših po strmih stopnicah, pa tudi odnosi so bili drugačni. Danes se lahko pogovorim, včasih si pa takoj dobim knjižico. Tudi nesreč je bilo včasih precej več. Skratka, če danes primerjam Papirnico z obdobjem pred II. svetovno vojno, lahko ugotovim, da je dosegla velik razvoj in sem ponosen na to, ker je Papirnica zrastle tudi z našo pomočjo, dejal bi tudi na naših žuljih.

2. Star sem 67 let in sem upokojen od leta 1959. Glede ohranitve mladostnega videza pa je potrebno v življenju izpolnjevati nekaj pravil:

- a) da si zmeraj dobre volje,
- b) razumevanje v družini,
- c) kakšen konzervirani dobrega vina in da človek dela, ker če bi prenehal delati, bi se počutil res brez cilja, pa srce, srce je važno, če se srce počuti mlado, potem se mora ostali organizem temu podrediti. (Pa ne mi verjeti, je dejal na koncu, tistega glede srca).

3. Moja želja je, da bi s takšnimi srečanji oziroma izletmi nada-

Lep je odnos tovarne, da se spomni na svoje bivše delavce, da jim omogoči srečanje med seboj, saj se v življenju tako redko dobi skupaj. Želela bi, da se ta tradicija nadaljuje, saj bodo tudi naši potomci doživeli starost, ki je neizbežna in bodo srečni, ko se bodo srečavali med seboj, kot smo danes mi.

Pri vprašanju, če se imata še vedno tako rada, kot v mladih letih, je dobil Leopold poljubček, kar mi je zadostovalo, da napišem: lepo je videti prijateljstvo, ki ga ni omajal čas in težave vsakodnevnih skrbi.

Jernej Korošec

Ob koncu bom ponovil še enkrat misel predsednika sindikalne organizacije Lada Korošca, ki je dejal: Če ste bili vi naši dragi, nekdanji sodelavci srečni in zadovoljni na tem srečanju, je to za nas najlepša nagrada.

Milan Deisinger

Želimo jim še ...

VEVČE, AVGUSTA—SEPTEMBRA 1970 — Zadnji julij je bil tudi zadnji dan aktivnega dela za štiri nove upokojeence, člane vevškega kolektiva. Štiri upokojeence, pa še zdaleč ne po videzu. Če bi bil videz merilo, bi jim človek prisodil še najmanj 10 let do upokojitve, ampak naneslo je tako, da jih je čas dohitel. Zato so se poslovili od svojih delovnih tovarišev, od delovnega mesta, kjer so poznali vsak vijak, vsak del stroja, kjer bi menda z zaprtimi očmi, vestno kot do zdaj, lahko opravljali svoje delo.

Janez **KRESE** je nastopil delo na Vevčah 1. X. 1953 kot transportni delavec. Od 1. I. 1959 do 1. VII. 1960 je izpolnjeval dolžnosti pomočnika mlinarja papirne snovi, od tedaj naprej pa do upokojitve pa na delovnem mestu pripravljalec lepil in polnil, ki zahteva poklicno izobrazbo. Preudarno, kot vsak pravi Dolenjec, se je rad pogovoril o svojem delu v tovarni in izven nje. Bil je namreč tudi aktiven član prostovoljnega gasilskega društva Vevče in kot tak ob vsakem času pripravljen ob nesreči priskočiti na pomoč. »Kaj pa boš sedaj delal, ko ne boš delal?« smo ga ob slovesu vprašali. Da mu ne bo dolgčas, si je nabavil planinsko izkaznico. »Sprehodi in izleti mi bodo krajšali čas in krepili zdravje. Pa še udje se mi ne bodo polenili,« je dejal.

Filip **JAMSEK** je po poklicu pleskar, vendar je to delo opravljale do 20. IV. 1942, ko se je zaposlil v papirnici Vevče. Vse do leta 1963 je bil mazalec papirnih strojev, od tedaj pa do upokojitve sušilec papirja pri II. papirnem stroju. Skrb za bodočnost mu je narekovala, da je še potem, ko se mu je delovni dan uradno že iztekel, pleskaril in si tako zaslužil kak dinar. Njegovo stanovanje na zunaj in znotraj označena njegovo pridnost in prizadevnost. »Če bom čil in zdrav, bom še sem pa tja zasakal pleskarski čopič, sicer pa bom užival radosti prostega časa,« pravi.

Janez **CERNE** — kar izračunajmo njegovo delovno dobo, od 20. XI. 1926 do 31. VII. 1970 je delal. Začel je kot vajenec, končal pa kot vodja klepar-inštalater. Menda ni v tovarni instalacije, s katero Janez ne bi imel vsaj nekajkrat opravka Marsikateremu vajencu in mlajšemu sodelavcu je svetoval pri delu, tako da poleg strokovnega dela lahko upoštevamo tudi njegovo vzgojno delo. Povedal nam je, da ga že sedaj kličejo na vse strani. »Toda zdravje in razvedrilo bosta poslej prva,« je dejal Janez. Ne smemo pozabiti, da je bil njegov konjiček v mladosti orodna telovadba. In še sedaj je. Spominjamo se ga kot enega izmed najboljših telovadcev okrožja pri bivšem telovadnem društvu »Sokol«. Po vojni je sodeloval pri športnem društvu »Partizan« Polje. Se danes, pri 60. letih rad in dobro postavi stojo. Doma v kleti, pa pravi, da ima kar majhno telovadnico. Od svojih delovnih kolegov se je v prostori letnega kopaljšča in v delavnici sami dostojno in pristrčno poslovil.

Tovarišico **Greto MOSKRIC** sem srečal v trgovini ob nakupu. Ni imela veliko v košari. Saj zdaj lahko večkrat gre, dopoldne ali popoldne, kakor se ji zdi bolj primerno. Nič več jo ne veže delovni čas. Potekel ji je 31. VII. 1970. V tovarno pa je prišla 1. VI. 1934. Ročna dodelava papirja ji je bila znana do zadnje podrobnosti. Zaradi sposobnosti in ustaljene prakse se je lahko lotila vsakega dela. Delala je kot prebiralka papirja, števka, črtalka in nazadnje kot pregledovalka. Tudi drugega dela se ni nikoli branila.

Od novih upokojeencev se je poslovil tehnični direktor dipl. ing. Božo Igljič. Ob odhodu v pokoj jim je izročil preprosta darila. V imenu podjetja, v imenu samoupravnih organov in v svojem lastnem imenu se jim je zahvalil za dolgoletno sodelovanje. Prijetna urica je minila v spontanem razgovoru o delu in dogodkih 40 let nazaj in o bodočnosti.

Z zadnjim avgustom je odšel v pokoj tudi Leopold **SKRJANC**. Od 2. VII. 1942 pa vse do upokojitve je bil član kolektiva. Bil je traktorist in šofer B in C kategorije. Pred vojno je delal kot kamnoseški pomočnik pri različnih mojstrih. Vedno dobre volje in veselega značaja je rad priskočil

Polde Škrjanc

na pomoč delovnim tovarišem in jim je napravil marsikatero uslugo, bodisi službeno ali privatno. Za v bodoče, ko bo imel časa na pretek, je dejal, da nima nobenih posebnih načrtov. Sem pa tja bo še kaj postoril, včasih pa bo malo za zabavo, malo za rekreacijo pobalinal s prijatelji.

Vsem petim upokojeencem želimo res še mnogo prijetnih, zdravih in zadovoljnih let, obenem pa jim gre zahvala za vse, kar so prispevali k napredku in razvoju naše tovarne.

Pozdravljen Janez, prvi penzionist kovinarske delavnice v letu 1970

(Sestavil in recitiral sodelavec Janez Podrekar)

Ko odhajaš v zaslužen pokoj, glej, da živel lepše boš odslej, saj v letih službe si se nagaral, zato pa zdaj boš kar doma ostal.

Uživaj srečo kot do zdaj, življenje svojo pot drvi naprej, zato veselo ga na zob dajej — in v zadovoljstvu uživaj kot doslej.

Ne bo sirena več budila Te, otreseš si dolžnosti se, nihče ne bo Ti za petami stal, in vsak'mu boš lahko se le smejal.

Ko se sprejahal boš kot penzionist, ozri se na tovarno, spomni se, da v njej kolegi se znoje in čakajo težko, da do penziona pridejo.

Ce včasih b'lo je kaj narobe in morda si zameril nam, v bazenu tu je pri'ka dana, da slaba volja bo oprana.

Ne misli, da si zdaj zanič, narobe — zdaj si šele FEJST FANTIČ, mladina naj Te ne mori, saj kakšna stara je, ki Te želi.

Postal si častitljiv junak, saj v penzjon ne pride vsak. Pozabi na težave vse in oklen' se svoje ženkice.

Na koncu Ti želimo vsi čim več veselja, manj skrbi, za vse kar si naredil Ti hvaležni smo Ti vsi.

Zdaj čašice si spet nalijmo, na srečo Janeza jih vsi izpijmo, lepo POKOJNINCO mu želimo. Živi naj Janez mnogo dni!

Ko so gostje postreženi, šele pride na vrsto osebje počitniškega doma

Konec kopalne sezone

VEVČE, AVG.-SEPT. — Za nami je spet moko in mrzlo poletje. O tem najbolj priča obisk v letnem kopališču. Samo v zadnjem tednu junija se je trlo kopalcev. V tem kratkem času je obiskalo kopališče nad 10.000 gostov, v vsem nadaljnjem času pa le 19.000. Mrzli dnevi in deževni dnevi v začetku julija so popolnoma zavrli obisk, ki je bil v vseh prejšnjih letih v tem mesecu največji. Če gledamo letošnjo kopalno sezono s te strani, je bila izredno slaba in tudi finančno neuspešna. Po drugi strani se je pa zvrstila na kopališču cela vrsta spodbudnih in zanimivih dogodkov. Veliki bazen je bil prebarvan in dokončno urejen, urejena razsvetljava na tem bazenu in tudi garderobe so bile polepšane in izboljšane. Letošnja sezona je bila tudi prva, ko je bila voda v bazenu neprestano res topla in čista, kar je posledica vestnega dela kopališkega mojstra Trtnika.

Velik dogodek, ki se je odigral na tem kopališču, je bilo državno prvenstvo v plavanju, prireditelj, ki je izredno uspela, kljub temu, da so se v času tekmovanja vrstili kar dve hudi nevihti. Tekmovalne pogoje, ki jih je nudilo naše kopališče, so hvalili brez izjeme vsi tekmovalci in funkcionarji, pohvale pa so bile zapisane tudi v vseh jugoslovanskih časopisih. Porušena je bila cela vrsta rekordov, a tudi domačini tekmovalci so se odlično vrinili v vrh jugoslovanskega plavanja.

Poleg teh lepih ugotovitev so pa tudi druge, nič kaj spodbudne. Vzdrževanje reda, kakršen mora biti v javnih kopališčih, je bilo nadvse težavno. Med kršilci je bilo največ prav domačih kopalcev. Večinoma so bili to mlajši člani kolektiva ali pa doraščajoči otroci naših delavcev. Le-ti so očitno kazali prepričanje, da si lahko privoščijo prav vse, kar jim pade na pamet. Do kopališkega osebja (vsi sami starejši ljudje) so bili pogosto nesramni, povzročali škodo, ponoči vdirali v kopališče (kar ne bi bilo tako hudo, če ne bi obenem povzročali precej škode). Poprečno je bilo vsak dan na kopališču 60% domačih gostov in le 40% takih, ki so prišli od dru-

god in plačali redno vstopnino. To je vsekakor izredno spodbudno, saj je to najlepši dokaz, da ta rekreacijski objekt ni bil zgrajen zaman. Vendar pa smo še vedno lahko opažali številne zlorabe sezonskih vstopnic, ki jih prejema člani kolektiva in njihovi ožji sorodniki. Ta pojav bo moral obravnavati odbor za družbeni standard in podvzeti energične ukrepe, da se v prihodnji sezoni zagotovi ustrezna evidenca pri vstopanju in spoštovanje reda, zlasti med domačimi. Kopališče je končno in po klavnih razmerah na tem kopališču presoja vsak razmere v tovarni in sploh v našem kraju.

Težave, ki jih ima tovarna s kotlarno, se negativno odražajo tudi v samem obratovanju kopališča. Večkratni zastoji zaradi okvar tudi kopališčne osebje spravlja v težak položaj kako zagotoviti ustrezno količino vode. Zato lahko istočasno poudarimo, da bo prepotrebna nova toplarna tudi obratovanju kopališča prispevala velik delež.

Lahko rečemo, da se je letos naše kopališče afirmiralo kot kopališče z odličnimi prednostmi za kopalce in kot lep vir za financiranje družbenega standarda in bi bilo zaradi tega umestno, da še vnaprej vlagamo sredstva v ta objekt tako, da bi ga postavili na stopnjo privlačnega rekreacijskega objekta za širšo okolico. Potrebno pa bi bilo izboljšati še gar-

derobni prostor, prepleksati mali bazen, dograditi prostor med ograjo in velikim bazenom in po možnosti zgraditi še en otroški bazenček. Tudi ne bi bilo napak misliti na nadaljnjo razširitev kopališkega prostora, ki pa ne bi mogel biti realiziran prej, preden ne bi zemljišče južno od kopališča porabili za zasip oziroma odlaganje pepela. Tam bi lahko zgradili tudi camping, mini golf. Vse to bi pomenilo nadaljnje možnosti za rekreacijo zaposlenih, še boljše merilo pa je to, da bi se taki objekti lahko sami vzdrževali in bi na teh objektih našlo zaposlitev najmanj 20 ljudi, če že ne stalno, pa vsaj sezonsko.

N. T.

Počitniški dom v soncu in senci letošnjega poletja

VEVČE, AVG.—SEPT. 1970 — Počitniški dom v Novigradu je bil letos skozi vso sezono zaseden bolj kot kdajkoli doslej. Čista voda, kot celota prijetno počitniško naselje, vabljiva senca nad hišicami ob vročih popoldnevih, zraven pa majhen skok do mesta Novigrada ali Poreča, zlasti pa za sedanji čas razmeroma še nizke cene penziona, vse to je vabilo goste, da so napolnili vsa razpoložljiva ležišča v hišicah, vmes pa so bili še na gosto postavljeni šotori. Posebno hud vrvež je bil zlasti julija in avgusta meseca. To je pohvalno za dom. Prav tako gre priznanje osebju doma, ki se je trudilo, da bi ustreglo vsem in vsakomur, vendar do svojih moči in po svojem znanju.

Nagnjeni smo h kritiziranju. Včasih radi tudi pretiravamo, bodisi zaradi poudarka samega sebe ali pa, da je kritika očitnejša. Dobronamerna kritika pa vedno pričakuje dobre rezultate. Ne tista, ki prehaja v sitnarjenje. Zato bi bilo poleg pohval omeniti tudi nekaj pomanjkljivosti, ki bi jih bilo nujno potrebno ozdraviti.

Družnica ing. Dušana Kogejca se je na soncu dobro počutila

Že glede na sosedne počitniške domove, je v našem čutili stagnacijo pri preureditvah oziroma prepočasen potek. Naj začnem pri hišicah. Pred letošnjo sezono so bile štiri preurejene. V teh je prav prijeten občutek bivanja. Zlasti predprostor z omaro je prav praktičen. Žal pa nas je ob deževnem vremenu zbudil eden ali več curkov vode, ki so tekli skozi streho na vrat ali drugam na posteljo. Dotrajane strehe zahtevajo popravila. Nujna bi bila v vsaki hiši lestev, da bi, zlasti starejši ljudje lahko splezali na pograd. Sicer je nevarnost, da si bodo polomili kosti, kot so npr. polomljena ogradja ležalnih stolov. Sanitarije so poglavje zase. Če so že skupne, bi jih bilo potrebno razširiti ali pa skrajšati presledke čiščenja. Ob obali so še vedno čeri, ki so nevarne. Nekaj cementa bi bilo še treba za zalitje grobih površin. Primerno bi bilo tudi nekaj ležalnikov, podobnih kot so v letnem kopališču na Vevčah.

Kapaciteta kuhinje je znana. Do sto gostov. Če pa je nad 160 kosil, kot je bil letos večkrat primer, gre to na račun kvalitete hrane, nastajajo neprijetnosti na terasi, borbe za mize itd. Ali modernizirati kuhinjo z univerzalnimi gospodinjskimi stroji, štedilniki in posodo, ali pa se držati števila, ki ga kuhinja zmore. Sicer bi prišli na način kotlovskega kuhanja, kar si gost na letnem odmoru gotovo ne želi.

Ko smo povprašali nekaj gostov, so se nekateri malo pritoževali, drugi so bili zadovoljni, tretji pa tudi pohvalili. Vsekakor bi bila primerna srednja ocena: dobro. Kar pa ni bilo, se bo najbrž drugo leto izboljšalo. Sonce bo sijalo, voda bo topla, vse drugo pa je odvisno od možnosti in od ljudi.

S. R.

V ozadju Novigrad

Oče Srečko daje inštrukcije o plovbi svojemu sinu

Na terasi

Priatelji na svojem morskem »položaju«

Na vse strani nas vodi pot, nikjer ne zmanjka nam lepot...

VEVČE, SEPTEMBRA 1970 — O planinskem društvu Papirnice Vevče že dalj časa nismo nič brali, zato vas želimo na kratko seznaniti z našim delovanjem v zadnjih nekaj mesecih.

Spomladi smo se na občnem zboru dogovorili, da bomo šli na 8 izletov na različne strani Slovenije. Postopoma, od manj zahtevnih in utrudljivih, do daljših, težjih in višjih, v skladu z našimi sposobnostmi.

Prvič smo jo ubrali v hribe 10. maja — na Zasavsko goro in sicer 10 članov. Izlet je bil prav prijeten, vreme zelo lepo. Na pot smo šli iz Save pri Litiji, vračali smo se po drugi strani, tako da smo si ogledali še kopalnice v Izlakah.

Drugi izlet — 7. julija — na Veliko planino — 15 udeležencev. Rekli smo, pojdemo tja peš, pelje se vsak lahko. Šli smo iz Stahovice, mimo Sv. Primoža, na Malo planino, Zeleni rob in ob sedežnici do Velike planine. V naši planinski koči smo si odpočili, potem pa smo se vrnili v dolino z gondolo.

Tretji izlet — 12. julija — na Snežnik na Notranjskem — 31 udeležencev. Tokrat je bil naš cilj precej dalječ in dolgo smo se vozili, preden smo jo peš mahnilni proti cilju. Dolga pot ni bila zaman. Malokje je videti toliko lepega, najrazličnejšega planinskega cvetja, kot prav na tej poti. Bilo je zelo vroče in zelo nam je bil dobrodošel sneg, ki smo nanj naleteli ob poti. Poseben užitek je kepati se ob sončni pripeki!

Četrti izlet — 19. julija — na Kokrško sedlo — 23 udeležencev. Iz Kamniške Bistrice je pot dolga 3 ure in pol in precej strma. Pošteno smo se nadihali in oznojili do vrha. Tam smo počivali, uživali ob prelepem razgledih in se sončili kot martinčki na toplen soncu. Malo nas je bilo strah poti nazaj, pod vrhom je precej strmo, vendar smo vsi srečno prišli v dolino.

Peti izlet — 8. in 9. avgust — od Bohinja do Trente — 10 udeležencev. Pot čez Komarčo navzgor ni kar tako, to ve vsak, kdor je tam že hodil. A trud se poplača: Črno jezero in sploh vsa dolina sedmerih Triglavskih jezer. Potem pa Bogatin in Krnsko jezero in Trenta, ne da se reči, kaj je bolj lepo.

Šesti izlet — 30. avgust — na Plešivec — 26 udeležencev. Tokrat smo jo mahnilni v koroško smer. Vožnja je bila spet malo daljša, prek Trojan in Soštanj — krajev, kamor zaidemo bolj poredko. Pot je bila precej zahtevna, najhujše pa je bilo, ko smo morali prek planine, kjer se je paslo več kot 20 bikov. Eden od naših bi bil skoraj ob svoj lepi planinski klobuk ob srečanju z bikom. Šele nazaj grede ga je na srečo našel. Na vrhu Plešivca, ki mu pravijo tudi Uršlja gora, je bilo prav prijetno. Videli smo televizijski stolp, ki posreduje televizijsko sliko na Koroško. Žal

nam je bilo, ker so se okrog vrha podile meglice in nam zastirale razgled, saj bi sicer lahko videli velik del Štajerske in Koroške. Nazaj grede smo si ogledali še Velenje z Velenjskim jezerom.

Sedmi izlet — 4., 5. in 6. september — Triglav — 11 udeležencev. Pot nas je vodila prvi dan čez Pokljuko, Rudno polje do Vodnikove kočice in do kočice Planike pod Triglavom. Drugo jutro smo bili že navsezgodaj na vrhu Triglava, potem smo se vračali nazaj mimo Planike do Doliča, čez Hribarice v dolino sedmerih Triglavskih jezer. Tretji dan pa smo se čez Komarčo vrnili v dolino, v Bohinj in od tam domov. Lepo vreme nas je spremljalo vso pot in dobra volja in vsi srečni smo bili, ko smo stali na vrhu Triglava, naše najvišje gore, simbola naše domovine. Naš najstarejši član je imel 54 let, najmlajši pa 11, na vrhu Triglava in po po-

teh k njemu pa nas je bilo veliko, dolge kolone, brez konca.

Osmi izlet — ta pa bo konec meseca septembra. Naš cilj bo

Krn in s tem lepim izletom želimo zaključiti naše letošnje planinarjenje. Prav za prav ni izključeno, da je ne bomo ubrali še na kak krajši izlet, če bo lepa jesen. To bomo še videli.

Kot vidite, so nas v letošnjem poletju poti vodile na najrazličnejše strani. Želeli smo veliko videti, priti na razne vrhove, spoznati nove kraje. Nekaj od tega nam je uspelo in truda nam ni žal. Starejši in mlajši se družimo na teh poteh. Naši otroci se skupaj z nami učijo požrtvovalnosti, tovarištva in spoznavajo lepote naše domovine. Starejši se radi vračajo na poti, kjer so hodili že v svoji mladosti, vsi skupaj pa pozabljamo na svet, ki ostaja v dolini, na vsakdanje skrbi, bolj sproščeni in veseli smo.

Drugo leto bomo šli znova na pot, v znane in neznane kraje. Pridružite se nam!

I. P.

Triglav, cilj vsakega planinca

Pozabljeni grad Jeterbenk

MEDVODE, SEPTEMBRA 1970.

— Pot, po kateri velikokrat greš, ti postane star znanec. Drevesa, skale, globel ali breg, pa cesta in dolg ovinek, vse je ob ponovnem srečanju znano kot domača hiša, vse hiti pripovedovati, ti pa čutiš v sebi tih očitek za dolgimi dnevi, prebitimi za štirimi stenami, polnimi hrepenenja po zelenju gozdov in svodobi, katero tam občutiš.

Polhograjsko hribovje je samosvoj svet. Raznoliko in vsakem koraku, vsaka deber zatočišče drugi vrsti rastlin, da imaš občutek, kot da hodiš po parku. Vse je tiho in skrivnostno kot daljna preteklost, tekem stoletij pozabljena v legendah. Mnogokrat sem hodil po slabo izhojenih stezah, radoveden, kam so nekoč vodile. Morda je po njej hitel lovec ali trdno stopal drvar s sekuro na ramenih, morda je vodila samo ljubitelja skritih kotičkov, ki je imel lepoto tega sveta tesno povezano s svojo dušo in jo pred drugimi ljubosumno varoval. Prepričan sem se, da so vse te steze res nekam vodile, a mene le v breg in goščavo. Pač pa sem na teh mojih polhograjskih potepanjih spoznal, da legende, ki na žalost med tukajšnjim prebivalstvom tonejo v pozabo, niso le iz trte zvite, ampak je v njih mnogo zgodovinske resnice.

Ko se iz Medvoda ozreš proti Polhograjskemu hribovju, najbolj pritegne pozornost Brezovica — hriček, na katerem stoji lična cerkva, posvečena sv. Jakobu. Levo od nje leži za grebenom Roga vas Topol, ali kot jo radi imenujejo po lični cerkvi, ki stoji na njej, kar Katarina. Še malo bolj levo se dviga nov, strm in z gozdom porasel vrh Jeterbenka, domovanje mnogih legend in že pozabljenih zgodb. Pot nanj je strma. Toda, če si želite lepega

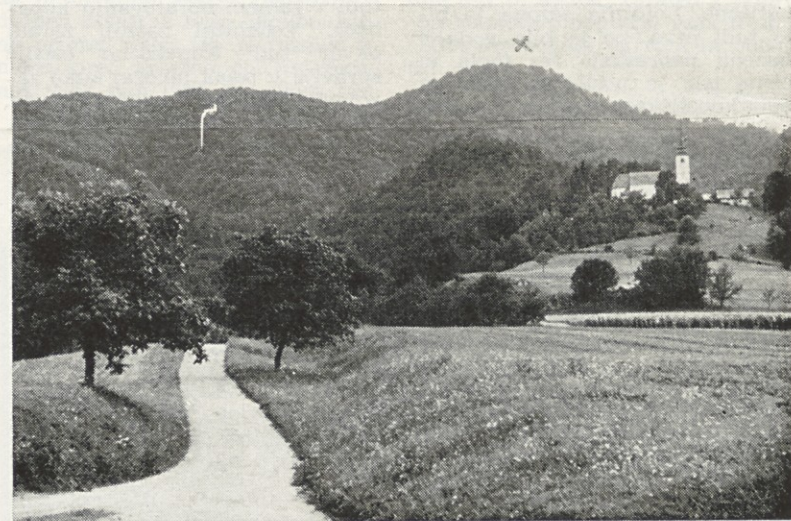
razgleda, bo vaš trud zaman. Vrh hriba je namreč gosto zarasel z drevjem in grmičjem. Planinsko društvo v Medvodah je že večkrat na vsakoletnem občinem zboru sklenilo, da bo vrh očistilo. Žal se pa ne najde nihče, ki bi to delo za malo denarja uredil.

Na vrhu boste opazili nekake komaj zaznavne nasipe in jarke. Tod je nekoč stal grad. Morda bi se z odkopavanjem še kaj našlo. Domnevajo, da so kleti še ohranjene in kot pravi legenda, je tod v bližini zakopan zaklad neprecenljive vrednosti. Skopi zgodovinski podatki pričajo, da je bil grad last plemičev Hertenberg, čigar ime so slovenski okoličani podomacili v Jeterbenk. Grad večkrat omenjajo zgodovinski viri, podrobnosti o nastanku, življenju in koncu rodbine oziroma gradu na Jeterbenku pa niso znane. Stara zgodba pripoveduje, da se je neki plemič uprl tiranski vladarjevi volji, tako kot Erazem Lueger-Predjamski in zgradil samoten »burg« na Jeterbenku. Ukvarjal se je z ropanjem bogatih trgovcev, toda do preprostega revnega prebivalstva je bil prizanesljiv in radodaren. Zato mu je okoliški živelj pomagal pri roparskih podvigih s tem, da ga je obveščal o potovanju trgovcev in ga opozarjal na nevarnost. Cesarske čete so grad, kakor še pripovedujejo viri, večkrat oblegale, toda pravočasno obveščeni vitez je napade pogumno odbil. Končno je Rudolfu Habsburškemu uspelo jeterbenško graščino porušiti.

Druga zgodba pa pripoveduje, da sta v dobi turških ropanj in nasilja živela na tem gradu gospod in gospa z imenom Jakob in Marjeta. Nekoč je hotelo krdelo hudobnih Turkov napasti in oropati tudi ta grad. Pravočasno opozorjeni prebivalci so se zatekli na edino varen kraj — za grajsko obzidje, da bi družno z gosposko branili svoja življenja. Pušk tiste čase še niso poznali in tako so maloštevilni branitelji pričeli valiti kamenje na veliko premočnega napadalca, ki je kmalu spoznal, da tu ne bo nič opravil in se je v veliko veselje braniteljev umaknil. V zahvalo za rešena življenja sta plemiča postavila v spomin vsak svojo cerkvico, posvečeno njunima patronoma — Jakobu in Marjeti. Tako pripoveduje druga zgodba. In ker je že vse o Jeterbenku zavit v »baje in menda«, naj povem še to, da nekateri domnevajo, da sta ponosna »katedralica« v Zlebeh in skromnejši toda vrhunski sv. Jakob nad Brezovico menda votivni cerkvi zadnjih Hertenberžanov, Jakoba in njegove žene Marjete, ki sta umrla brez potomcev. Za blagor svojih, predvsem pa roparskih duš, nasilniških prednikov sta dala postaviti obe cerkvi-

ci. Samo od kod tu še en sv. Jakob, ki stoji na samem vzhodnem bregu Jeterbenka? Petelinec se imenuje tisti kraj, kjer se lična cerkva skriva med stoletnimi smrekami in bukvami. Povprašal sem starejše prebivalce o tem, toda na vprašanje nisem dobil odgovora. Mnenja so bila različna. Tisti v Zlebeh so dejali, da je cerkev na Petelincu zgrajena v

trde, da je nastalo iz stare oblike po-zvizdar — pojzder — pojšk. Domnevajo, da so predniki današnjih lastnikov imeli nalogo z žvižganjem opozarjati jeterbenškega viteza na nevarnost, saj je bila trdnjavnica skrita v gošči in iz nje ni bilo videti bližnje okolice. Potemtakem so bili okolišani res na roko z jeterberškim graščakom.

Cerkva Sv. Marjete in v ozadju vrh Jeterbenka, kjer je včasih stal grad (na sliki označeno z X)

spomin zadnjih Hertenberžanov, oni s Topola pa, da sv. Jakob nad Brezovico. Resnica, kdo je zgradil te cerkvice, je zavita v debel plašč časa.

Ko že govorimo o Hertenberžanih, naj dodam še to, da poleg legend in skromnih zgodovinskih virov za obstoj jeterbenškega gradu pričajo tudi dokazi historične fonetike.

Ob južnem vznožju omenjenega hriba stoji kmetija, ki ima čudno domače ime »Pojšk«. Fonetiki

Jesen je pred vrati in izleti v naravo po utrujajoči poletni vročini zopet pravo doživetje. Pravzaprav je jesen najlepši čas za izlete, posebno lepi pa so Polhograjski hribi, odeti v zlato zorečega kostanja. Morda boste sedaj nekoliko drugače gledali na ta svet, posebno še skozi očala časa. Kajti, kljub vsej človekovi genialnosti nad naravo, zabriše čas vse, še tako mogočne sledi in tako ostanejo kot edine priče daljne, slavne preteklosti le — legende.

Počitek na Kokrškem sedlu

Po ogledu gasilske opreme v TAM so se večški gasilci ustavili mimogrede na Pohorju

HK »Slavija« pred novo sezono

VEVČE, AVG.-SEPT. — S prikazano igro, vendar s precejšnjim naporom, je bil HK »Savija« vreden, da je v pretekli sezoni ostal v I. zvezni hokejski ligi. Pred njim je nova tekmovalna sezona, ki se bo pričela že 17. oktobra, torej tik pred durmi. Kot v vsaki organizaciji, je tudi tu potrebno dobro vodstvo, da bo klub uspešen. Nedvomno pa je za uspeh na samih ledenih ploskvi potreben dober trener, ki naj bi s svojo avtoriteto, znanjem in prizadevnostjo povedel igralce iz leta v leto na višjo raven sposobnosti. Vodstvo »Slavije« verjetno ni ravnalo napak, ko je za trenerja vzelo med svoje vrste tovariša Ceneta Valentarja. Zanj vemo, da je bil 17 let aktiven igralec državnega prvaka, HK Jesenice, da je 51-krat igral za državno reprezentanco in da je že nad 2 leti verificiran hokejski sodnik.

Njegovi prvi vtisi med našimi vrstami so gotovo zanimivi, zato mu zastavimo nekaj vprašanj.

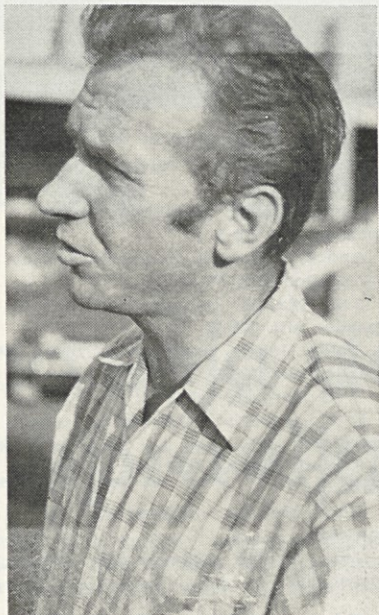
Tovariš Valentar, do sedaj smo vas poznali kot dolgoletnega igralca HK Jesenice, državnega reprezentanta in hokejskega sodnika. Kako, da ste se odločili sodelovati pri nas in sprejeti trenerske dolžnosti HK »Slavija«?

Na prošnjo uprave HK »Slavija« sem sprejel treniranje igralcev tega kluba. Mislim, da sem si v trenerski šoli na Češkem pridobil toliko znanja, da bi ga lahko prenesel na te mlade igralce in da bi tudi z njimi uspel in dosegel boljše rezultate.

Kaj hočete doseči s »suhimi« treningi in kakšno bo težišče treningov na ledeni plošči?

Čeprav smo s »suhimi« treningi pričeli zelo pozno, to se bo tudi poznalo na vzdržljivosti, bodo vendar koristni, ker suhi trening temelji na fizioloških pripravah. Glavni namen treningov na ledeni ploskvi bo v glavnem tehnika drsanja in razni obrambni sistemi. V letošnji sezoni moštvo ne bo tako močno kot lani, ker je nekaj igralcev prestopilo k HK »Olimpiji«, eden pa je odšel v JLA.

»Slavija« je ostala v družbi najboljših v državi. Kakšne so njene perspektive v bodoči sezoni?

Cene Valentar

Perspektive HK »Slavije« so ostali v I. ligi, kar pa bo zelo težko doseči. Prvi vzrok temu je zakasnitev pričetka letnih priprav pa tudi igralci niso hodili redno na treninge, zlasti starejši, ki bi rabili veliko več kondicijskega treninga. Nekateri imajo ob času treninga službene dolžnosti. Najvažnejše pa je imeti svoje drsališče.

Zanimiva in potrebna publikacija

ČZP Delavska enotnost je izdala knjižico za sindikalne delavce in samoupravljajce: **II. konferenca sindikatov Slovenije**. Seveda je publikacija zanimiva za vse člane kolektiva in stane le 2 dinarja. V njej je zbrano celotno gradivo s konference. Pomembna vsebina lahko služi kot priročnik vsem aktivnim družbeno-političnim delavcem v kolektivu in na terenu. V njej so pojasnjena stališča delovnih ljudi in upoštevani vsi činitelji v našem družbenem življenju. Avtorji posameznih razprav so priznani družbeno-politični delavci. Knjižico toplo priporočamo.

valo krilo po situ proti gaučni stiskalnici. Da bi strojevodja kogar koli opozoril na to, ni bilo časa, pa tudi za premišljevanje ne več. Pognal se je s stroja in prav zadnji hip izklopil sitovo skupino. S tem je preprečil uničenje skoraj novega sita, verjetno pa tudi valjev gaučne stiskalnice.

Zopet se je pokazalo, kako prav je, če imamo pri stroju zaposlene ljudi, ki imajo dobre reflekse in ki znajo pravilno reagirati ob nastali situaciji.

MG

Kaj sodite o razpoložljivih igralcih? Ali so zadosti prizadevni in pripravljeni sprejeti težka tekmovanja v sezoni 1970/71? Prosimo, da imensko naštejete tiste, na katere računate!

O razpoložljivih igralcih bom lahko govoril po treningu na Češkem, Tisti, ki so hodili na »suh« treninge, so prizadevni. Poimensko jih zaenkrat ne bi imenoval, računam pa, da tisti, ki bodo igrali v sezoni 1970/71, ne bodo razočarali.

Kakšen je vaš prvi vtis o društvu samem?

Moj prvi vtis je bil zelo dober, ker sem videl tako prizadevnost upravnega odbora, kot igralcev samih. Upam, da bodo svoje zamisli uresničili. Tudi sam se bom potrudil, da jim bo to uspelo.

Građnja domačega drsališča pri Hladilnici v Zalogu le počasi napreduje. Hitreje je recimo šlo s kopališčem na Kodeljevem. Ali menite, da bo novo igrišče prispevalo h kvaliteti in razvoju hokeja v vzhodnem delu Ljubljane?

Danes si ne moremo predstavljati dobrega hokeja brez lastnega umetnega drsališča. Denar, ki ga sedaj porabimo za tuja drsališča, bi raje namenili za vzgajanje novih kadrov.

Kot poznavalec razmer boste gotovo lahko odgovorili na vprašanje o jugoslovanskem hokeju.

Jugoslovanski hokej je v zadnjih letih zelo napredoval, bolj po kvaliteti kot po množičnosti. Razlog za to je pomanjkanje umetnih drsališč. Hokej je drag šport, saj oprema za enega igralca stane približno 5.000 N din. Zato si manjša mesta ne morejo privoščiti kvalitetne opreme, kaj šele opremiti rezervno, mladinsko in pionirsko moštvo.

S. R.

Kolektivu papirnice Količevo

Sem na odsluženju vojaškega roka v Blažaju pri Sarajevu. Zelo sem vesel, ko že šesti mesec redno prejmem vaš časopis »Naše delo«.

Z veseljem prelistam vsak časopis, ki ga pač od podjetja dobim v roke. Presenečen pa sem tudi nad kvaliteto glasila, kakor tudi člankov. Za mene pa je glasilo še posebej zanimivo, ker iz njega izvem, kako naše podjetje posluša in kakšni so njegovi problemi. Tako se bom tudi lažje vključil v delo po vrnitvi iz JLA, če bo le možnost.

Uredništvu želim, da mu uspe pripraviti in objaviti čim več zanimivih člankov.

Prisrčno se vam zahvaljujem za pozornost, da tudi jaz prejmem časopis v oddaljeno Bosno.

Iskreno pozdravljam vse sodelavce, posebno pa sodelavce iz strojne delavnice in mojstra Majhenič Mirka.

S tovariškimi pozdravi!

*Vojak: Peterka Franc V. P. 1685
Blažaj pri Sarajevu
Bosna*

Knjižnice v borbi s staranjem papirja

VEVČE, AVGUSTA—SEPTEMBRA 1970 — Potem, ko je W. J. Barrow ugotovil, da je kislost tista, ki papirju omejuje življenjsko dobo, so proizvajalci papirja začeli bolj pospešeno izdelovati papir brez kislin, kar je zlasti v ZDA privedlo do proizvodnje tako imenovanih permanentnih papirjev.

Da bi podaljšali življenjsko dobo papirja — to je problem, s katerim se ukvarjajo predvsem velike biblioteke in ki se ga ne da rešiti samo z regulacijo temperature in vlažnosti zraka v prostorih — je holandska knjižnica na univerzi v Washingtonu predlagala nove načine in metode, ki se nekoliko razlikujejo od Barrowih. Ze dolgo časa so se proti porumenelosti in razpadanju v nasprotju z Barrowim, ki dela z raztopino magnezijevega bikarbonata — borili tako, kot konzervirno sredstvo za papir uporabljali kalcijev hidroksid in kalcijev karbonat, z namenom, da bi papir nevtralizirali.

Po Mark Adamsu, avtorju številnih raziskovalnih del, pa je treba papir obdelati tudi z vodnimi raztopinami karboksometil celuloze (ali tudi z drugimi alkalnimi solmi organskih kislin), tako da papir hkrati nevtralizirajo in

Nogometaši gostovali v Halleinu

KOLIČEVO, AVGUSTA — Kot vsako leto je bila tudi tokrat povabljen naša nogometna ekipa na tradicionalni nogometni turnir, ki se ga udeležujejo tovarne papirne industrije in to: Borregard Villach, Borregard Hallein, Papirnica Vevče, Papirn. Količevo.

Letos je bil ta turnir izveden v Halleinu, kamor je 7. VIII. 1970 odpotovala ekipa Papirnice Količevo, ki je štela 18 članov. Poleg njih so na stroške podjetja, v zvezi s poslovnimi razgovori potovali še trije predstavniki našega podjetja. Prevoz je bil opravljen z osebnimi avtomobili. V Halleinu smo bili lepo in prisrčno sprejeti. Bivanje in prehrana ter ostalo je bilo v najlepšem redu. V soboto, 8. VIII. 1970 sta bili odigrani dve tekmi:

Papirnica Količevo : Borregard Villach 1 : 0
Papirnica Vevče : Borregard Hallein 2 : 2,

nato so po streljanju enajstmetrovki bili uspešnejši igralci iz Vevče (4 : 3).

V nedeljo 9. VIII. 1970 sta se v prvi tekmi za 3. mesto srečali poraženi moštvi iz prvega dne:

Borregard Villach : Borregard Hallein 2 : 1,

v finalni tekmi za zmagovalca pa je Papirnica Vevče, ki je nastopila s kompletnim ligaškim moštvom NK »Slavija« iz Vevče premagala našo enajsterico z 2 : 1.

Končni vrstni red je naslednji: 1. Papirnica Vevče, 2. Papirnica Količevo, 3. Borregard Villach, 4. Borregard Hallein.

Za doseženo mesto smo prejeli lep pokal, od vsakega moštva pa spominsko plaketo oziroma zastavico. Moštvo je doseglo lep uspeh in je dostojno reprezentiralo naše podjetje. Vse sodelujoče ekipe so bile povabljene na prihodnji turnir, ki bo v letu 1971 v Vevčah.

Študenti in vajenci v šolskem letu 1970-71

VEVČE, AVG.-SEPT. — V šolskem letu 1970/71 bo podjetje nadaljevalo s študentiranjem 14 učencev poklicne papirniške šole in 3 študentov fakultet. V drugi razred poklicne šole so vpisani 4 učenci v tretji pa 9. Zanimivo in ne posebno spodbudno pa je, da se je v prvi razred vpisal samo en učenec, čeprav smo imeli v načrtu vpis 15 učencev in ukrenili vse potrebno za pridobitev kandidatov. Po mnenju in statistiki zavodov za zaposlovanje je letos občutno pomanjkanje moške mladine za vse poklice, za papirniškega pa ni bilo povpraševanja. To sta-

nje da misliti na težave, ki bodo nastopile pri kadrovanju poklicnih papirniških kadrov. Najti bo treba novih oblik za poklicno usposabljanje, pri čemer bo ena najvažnejših poklicna papirniška šola za odrasle. Pri sprejemanju novih delavcev na delo, ki imajo pomanjkljivo osnovno šolsko izobrazbo, naj bo pogoj dovršitev osemletke in kasneje poklicne izobrazbe. Nujna bi bila tudi diferenciacija pri sprejemanju osebnih dohodkov delavcev na začetnih delovnih mestih v proizvodnji, kadar enako delovno mesto zaseda delavec s poklicno izobrazbo ali brez nje.

Potrebe niso v tem letu zahtevale sprejem novih vajencev kovinarske ali električarske stroke. Stirje kovinarji in dva električarska vajenca drugega oz. tretjega letnika zadostujejo potrebam.

Izreki in misli

Človek, ki naredi napako in je ne popravi, naredi drugo napako.
Konfucij

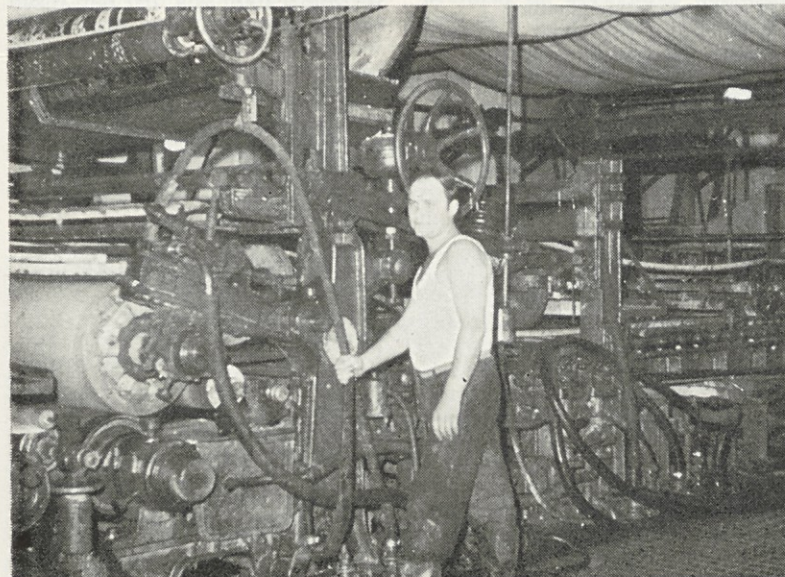
Če je nasvet kakšnega bedaka morebiti dober, potem naj ga oživi pameten človek.
Lessing

In ker v družbi nikoli ni mogel uspeti, jo je iz maščevalnosti klevetal.

Če v nekaj verujemo, tedaj to še ni dokaz, da tisto tudi obstaja.
Voltaire

Dejstvo, da imamo sovražnika, dovolj jasno dokazuje, da imamo tudi zasluge.
Börne

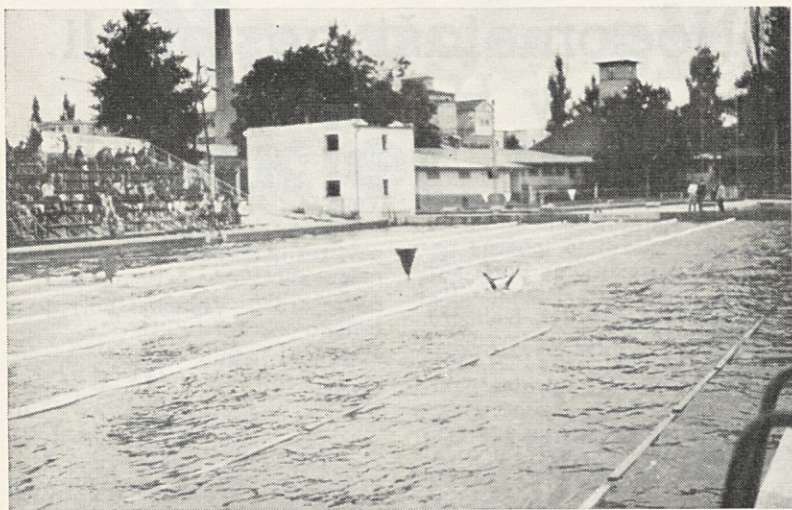
Kjer ni vrline, ne more biti slave.

Franc Peterka — prvi

NEKJE — OKOLI NAS

Naš olimpijski bazen omogoča prirejanje plavalnih tekem v vseh rangih. Odslej tudi zvečer

Zanimiv hobi

VEVČE, AVG.—SEPT. — Malokdo ve, da izdelujejo v Vevčah poliestrske gliserje, čolne, ki so sposobni brzeti z največjimi brzinami po morju in jezerih, uporabni za smučanje na vodi ali potovanja po morju. Izdelujejo jih tehniki iz našega konstrukcijskega oddelka: Gorše Vlado, Lambergar Franc in Smrekar Sreč. Odlično so osvojili postopek za izdelave, izbrali zelo posrečen model in tako na cenen način prišli do visoko zmožnega čolna, ki sta-

ne v trgovinah mnogo denarja. Čoln je dolg 3,65 m, na katerega se lahko instalira motor do 45 KS. Preizkusili so ga na Zbiljskem jezeru in dosegli brzino prek 70 kilometrov na uro. Je stabilen, ima odlične navtične sposobnosti, zaradi vestne izdelave pa zelo trden in estetsko ne slabši od katerega koli industrijskega tovrstnega izdelka. Dopustni dnevi na morju jim bodo odslej gotovo zanimivejši, mi jim pa k iznajdljivosti čestitamo!

N. T.

Prvi preizkus čolna iz poliestra »GLS« vevške izdelave

Kegljači ponovno na stezi

KOLIČEVO, SEPTEMBRA — V začetku septembra so imeli člani kegljaškega kluba Papirnice Količevo svoj občni zbor, na katerem so kritično ocenili dosedanje delo kluba in postavili temelje za nadaljnje delo. Iz poročila dosedanjega predsednika Videta Vavpetiča je bilo razvidno, da je klub v preteklih letih dosegel zelo lepe uspehe. Nedvomno je bil najboljši v občini, saj je na vsakoletnih sindikalnih športnih igrah redno osvajal prva mesta.

Kegljači našega kluba pa so bili cenjeni in upoštevani tudi v republiškem merilu, tako po svojih igralskih sposobnostih in tudi kot organizatorji.

Zaradi težav s postavljači pa je aktivnost v zadnjem letu precej zamrla, zato je bilo nujno, da se uvede na kegljišču v Jaršah avtomatsko postavljanje. S solastniki kegljišča, kegljači Induplati Jarše je bil sklenjen dogovor in kmalu so se pričela dela na avtomatskih napravah, ki so bila končana v maju letošnjega leta. Ker se je stanje na kegljišču bistveno spremenilo, je bilo nujno, da se skliče občni zbor kluba ter izvoli nov odbor, ki bo skrbel za aktivno delovanje kluba in za pravilno izkoriščanje kegljišča.

Za novega predsednika kluba je bil izvoljen Janez Majhenič, ki je v imenu novega odbora obljubil, da bo po svojih močeh skušal doprinesti k napredku rekreativnega in tekmovalnega kegljanja.

Sprejeti so bili nekateri sklepi, katerih namen je omogočiti organizirano ter redno kegljanje vsem, ki imajo veselje do tega športa. Zaradi povečanja stroškov in z namenom, da bi vsak sam prispeval del stroškov, je bilo sklenjeno, da na kegljišču lahko v razpoložljivem času kegljajo le člani kluba, ki bodo plačevali mesečno članarino v znesku 5 din, tisti člani kluba, ki niso zaposleni v Papirnici pa 10 din mesečno. Član kluba lahko postane vsak, ki to želi, če plačuje članarino.

Od novega vodstva pričakujemo, da bo dostojno nadaljevalo z uspehi in prispevalo k razvoju kegljaškega športa na Količevem.

KADROVSKA SLUŽBA POROČA

Papirnica Količevo

V mesecu juliju so se zaposlili:
Magda Ferjančič, referent za uvoz in izvoz
Janez Kokalj, pomočnik strojev — pazilec sita PS I
Andrej Poljanšek, pomočnik strojev — pazilec sita PS II
Jože Majdič, pomočnik strojev — pazilec sita KS II
Janko Jeraj, pomočnik strojev — pazilec sita KS I
Ivan Korošec, laborant za OTK
Drago Guberinič, delavec na lesnem prostoru
Slavko Burja, delavec na lesnem prostoru
Boris Korošec, delavec na lesnem prostoru
Jože Hančič, delavec na lesnem prostoru

V mesecu juliju so odšli iz tovarne:
Alojz Petek, sporazumno
Marjan Novak, izključitev iz podjetja

V mesecu avgustu so se zaposlili:
Janez Lukman, delavec na lesnem prostoru
Joži Rode, administrator, komerc. sektorja
Marjan Grojzdek, pomočnik vnašalca v Hy
Anton Opara, delavec na lesnem prostoru

V mesecu avgustu so odšli iz podjetja:

Ivan Kralj, sporazumno
Franc Cerar IV., odšel na odsluženje voj. roka
Zoran Milojevič, sporazumno
Viktor Mav, odšel na odsluženje voj. roka
Mavricij Grošel, odšel na odsluženje voj. roka

Poročili so se:

Olga Podjed se je poročila z Remšak Stanislavom

Cestitamo!

Rodili so se:

Maksimiljanu Peletu se je rodila hčerka Zdenka
Petru Potočniku se je rodil sin Peter
Stanetu Prelovšku se je rodila hčerka Irena

Cestitamo!

Papirnica Vevče

Kadrovsko poročilo za mesec julij in avgust 1970

Prišli v juliju:

Franc Jančar, II. pomočnik
Bojan Zakovšek, II. pomočnik
Slavko Nograšek, II. pomočnik
Jože Habič pomočnik vodje priprave snovi

Franc Klešnik, II. pomočnik
Janez Avbelj, II. pomočnik
Franc Vrtačič, snemalec lesovine
Bogomir Hojnik, nanosilec
Boris Bojko, pripravnik
Danilo Zabukovec, pripravnik
Levinia Gašperini, pomivalnica posode v počitniškem domu

Odšli v juliju:

Lado Čebular, lastna odpoved
Pavla Skrlj, upokojena

Prišli v avgustu:

Marjan Gorenc, II. pomočnik
Dragica Grabner, servirka v počitniškem domu
Peter Selan — iz JLA, pripravnik

Odšli v avgustu:

Janez Černe, upokojen
Filip Jamšek, upokojen
Janez Krese, upokojen
Milan Levičnik, lastna odpoved
Greti Moškrič, upokojena
Alojz Pezamovski, lastna odpoved
Dunja Radulovič, lastna odpoved
Danilo Zabukovec, v JLA
Bojan Repše v JLA
Dragica Grabner, lastna odpoved
Anica Vidic, invalidsko upokojena

Poročili so se:

Stane Rupnik z Jožico Bratun
Zvonko Perc z Ano Zalokar
Ilija Manču z Natalijo Bau

Cestitamo!

Rodili so se:

Marjeti Gradišar, hči Doris
Francu Plešku in Mariji, sin Aleksander
Ladislavu Gorše, sin Matjaž
Mariji Silahič, sin Mitja
Aliju Jušiču, sin Emir
Tereziji Holc, sin Beštjan
Alojzu Omahnu, II. pomočniku, sin Boštjan
Milanu Sivki in Tereziji, hči Simona
Jožetu Škobernetu, sin Aljoša

Cestitamo!

Tovarna celuloze Medvode

V mesecu avgustu so se zaposlili:

Boža Curk, pripravnik v ekonomsko-komercialni službi
Vilma Arih, pomočnik v oddelku za obračun OD
Dušan Turk, pomočnik pelilca celuloze
Miran Gašperlin, pomočnik pripravljalca kisline

V avgustu so odšli:

Janez Zajec, delavčeva odpoved
Bešir Keranovič, samovoljno
Miran Gašperlin, v JLA
Peter Zver, samovoljno
Franc Vrbanjščak, samovoljno
Janez Tršovec, samovoljno

V juliju so se zaposlili:

Julka Fric, snažilka
Janez Prijatelj, ključavničar
Slavko Smolec, ključavničar
Husein Avdič, razkladalec surovin
Muharem Handanagič, razkladalec surovin
Ibrahim Krhalič, razkladalec surovin
Osman Malovčič, razkladalec surovin
Rahim Čelič, razkladalec surovin
Husnija Abdič, razkladalec surovin
Husein Malovčič, razkladalec surovin
Stanko Zavrl, nakladalec lesa in žamanja

V juliju so odšli:

Franjo Dolinščak, samovoljno
Small Djogič, samovoljno
Ignacije Vukančič, sporazumno
Helena Kern, delavčeva odpoved

Poročili so se:

Cilka Keber
Stanko Bertonec
Florijan Carman
Ivan Zadravec

Cestitamo!

Rojstva:

Aniči in Andreju Rozmanu se je rodil sin
Ivanu Vebru se je rodila hči
Alojzu Mihovcu se je rodil sin

Cestitamo!

Zahvala!

Težka bolezen, zaradi katere je bil moj mož ob nogo, je težko prizadela naju oba. Pri tem nisva ostala neopazna. Ne samo, da so delovni tovariši sočustvovali z nama, v najini veliki nesreči so se naju spomnili tudi materjalno. Sindikalni organizaciji in prijateljem iz delavnic se iskreno zahvaljujem za izkazano pomoč.

Jožefa Brezovar

DVOJNA IZPOLNJEVANKA

1	○						
2		○					
3			○				
4				○			
5					○		
6						○	
7							○

1	○						
2		○					
3			○				
4				○			
5					○		
6						○	
7							○

Besede brez označenih polj:

I. lik: 1. majhna noga, 2. pripekljiva na določeno mesto (npr. živine na sejem), 3. drgnjenje, 1. vrsta ribe ali peciva, 5. župijani, 6. trta, vino, prvo žganje, tudi značilnost opranega perila in snega, 7. sejem.

II. lik: 1. ekvator, polutnik, 2. meso plahe gozdne živali, 3. vrsta zoba, 4. počasna slinasta živalica, 5. razsol, 6. tuje žensko ime, 7. mesto v Turčiji.

Z dodatkom črke dobite v obeh likih besede novega pomena. Opisi teh besed so med seboj pomešani:

Hrib na Primorskem — tron — kazein — veliko ljudi — vladarji starega Egipta — položen predmet — zgoščevanje — danko, okrask, glava pri kablu — jurist — skupno ime za semena — letovišče pri Kopru — tuje žensko ime — brušeno steklo — cvetni obod.

Nove črke na označenih poljih dajo v I. liku ime večjega kraja na Gorenjskem z znano tovarno, v II. liku pa njen stranski proizvod.

Rešitev dvojne izpolnjevanke iz 7. številke »Naše delo«

Besede s številkami:

1. komitat, 2. olje, 3. remi, 4.

Adarama, 5. Jan, 6. Aube, 7. rabat, 8. atomika, 9. okol, 10. jelenina, 11. nalika, 12. ravan, 13. aroma, 14. nižanje, 15. cmera.

Besede s črkami:

A. komit, B. atol, C. jeremida, D. ramajana, E. Uberaba, F. tat, G. omika, H. okolje, I. Lenin, J. anali, K. karavana, L. romani, M. žanjec, N. mera.

Za pravilno rešitev dvojne izpolnjevanke so bili izžrebani:

Po 10 din: Hilda Gradišek, ing. Majda Žemva, Ivo Avbelj in Marija Trdan
Nagrado 40 din prejme Lovca Lenčka

NAŠE DELO

Glasilo delovnih kolektivov Združenih papirnic Ljubljana in Papirnice Količevo in Tovarne celuloze Medvode — Izdajajo jo njihovi delavski sveti — Izhaja vsak mesec — Odgovorni urednik Stane Robida — Uredniški odbor: Marjan Černe, Janez Gašperin, ing. Janez Hrbar, Jože Lejko, Ljubo Milič, Tone Novak, Andrej Pirkmaier. Tehnični urednik Danilo Domajnko (Delavska enotnost) — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani.